Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 2. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 3-го СІЧНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 3, 1981 No. 2. VOL. LXXXVIII.

О, БОЖЕ, ДАЙ ДИТИНІ ВИЖИТЬ І ЗРОСТИ

„РАДІЙМО ЗШЕСТЯМ СИНА..."

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА БРАТАМ І СЕСТРАМ В УКРАЇНІ ТА ПО ВСЬОМУ СВІТІ НИНІ РОЗСІЯНИМ

Дорогі Брати і Сестри!

Свою оповідь про народження Христа євангелист Матвій попереджує передбаченням пророка Ієремії, що зшестя на землю Сина Божого буде омите кров'ю неповинних. Так і сталося. Шукаючи Новонародженого, Ірод вигубив кільканадцять тисяч немовлят. Земля Вифлеєму і околиць парувала кров'ю неповинних дітей. „Голос чути було в Рамі, плач і ридання й голосіння тяжке; Рахиль плакала за дітьми своїми і не хотіла втішитись, бо їх уже не стало", — як записав євангелист Матвій. Рахиль — це символ жидівської Скорбної Матері, так само як Пречиста Діва стала символом многострадальної України, її Покровителькою і Захисницею в найтяжчі часи буття українського народу.

У цьому жахливому столітті, ось уже понад 60 років стогоном зустрічає український народ Свято Різдва Христового: Одного року той стогін затамований, а іншого він з клекотом виривається із грудей і волає аж до неба про помсту. Все залежить від міри знущань, що їх завдає Україні вічно ненажерлива, червона від людської крови Москва.

Затасний вже біль і стогін спричиняє безнастанний московський грабунок Богом дарованих скарбів землі української; нестримним і гострим ставав біль, коли Москва викрадала і плюндрувала скарби української культури, невмирущі духові надбання нашого народу, Богом обдарованого до геніяльної творчости та офірного в шуканні правди і справедливости.

Гіркими слізьми зустрічала Україна Різдво тоді, коли Москва руйнувала і збезчещувала наші стародавні храми Божі. Розпачливим голосінням гомоніла вся Україна, коли Москва вивозила зимовою порою на свою далеку північ над скарбами скарб: — сотки тисяч українських хліборобів, разом з їхніми старими батьками, жінками і дітьми. Уже кволим риданням зустрічала вимираюча Україна свято Різдва Христового на переломі 1932-33 років, коли мільйони наших людей гинули з штучного голоду, до якого свідомо довів московський завойовник...

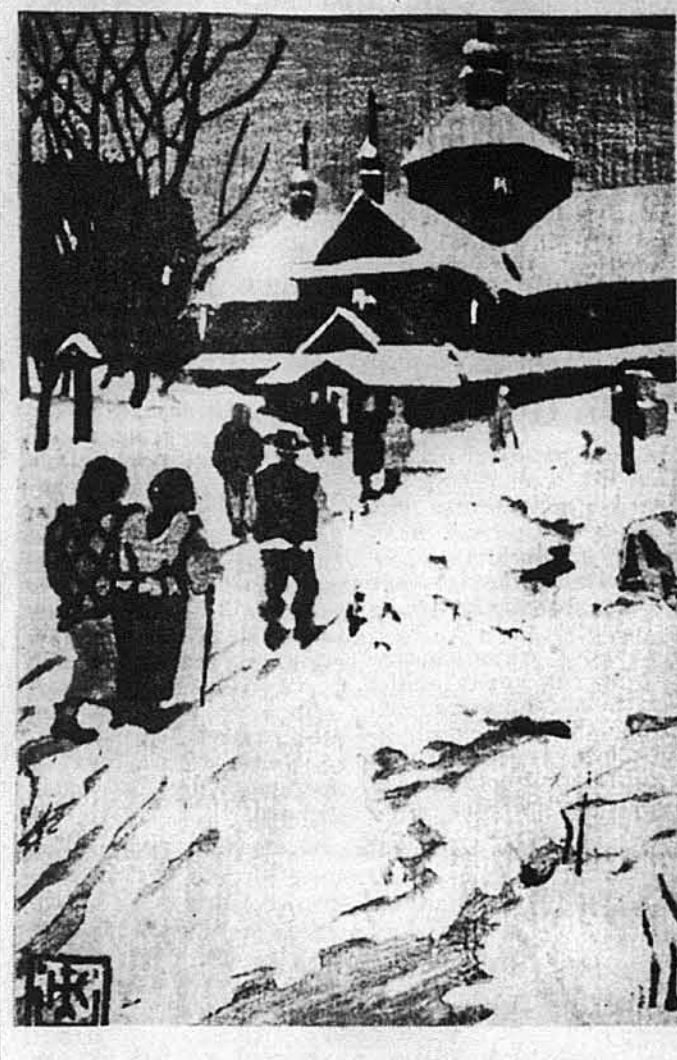
Стають з черги перед очима жахливі картини Різдва 1939-44 років, коли полум'я і заграви освічували мільйони нових українських могил, що виростали у наслідок змагу двох імперіялізмів — московського і німецького. Під час цього лютого змагу Україна склала на вівтар боротьби, за священне право її народу жити на своїй землі, страшне жертвоприношення: — мільйони наших людей гинули в німецькому полоні, сотки тисяч померли від голоду, без слідства і суду десятки тисяч розстріляли німці і москалі, мільйони вивезено на невільничу працю до Німеччини або до таборів смерти північної Московщини...

Свою окупацію України закінчила гітлерівська Німеччина злочином понад злочини: — восени 1943 року, майже напередодні свята Різдва Христового, в селах західньої Волині почали горіти дерев'яні, переважно стародавні церкви. В огні тих церков згинуло кілька тисяч вірних Української Автокефальної Православної Церкви, разом із своїми священиками-патріотами. Це була найсвятіша і найчистіша жертва нашої нації, що її складено до стін Христа-Страдника...

Москва завжди дбала і далі дбає, щоб контингент закладників нашої нації в її сибірських і північних таборах смерти ніколи не зменшувався. Саме тому вона безперестанно вириває із гущі нашого народу його цвіт — найвідважніших і найкращих дітей її, що стають на — прю з завойовником. Сумне щорічно Різдво, у тих, які перебувають за дротами, сумують за ними не тільки рідні і найближчі, але і вся Україна...

До числа жертв нашої нації в 1980 році дійшли нові. У цьому році, не менш жахливому від попередніх, людська кров знову потекла як та водиця. Не забракло у ній й української. Як наслідок, — почали вивозити у цьому році до українських сіл і

(Продовження на ст. 8)

„До церкви..." Олена Кульчицька

Олексій Кобець

ВТІКАЧІ

(Різдвяна дума)

Весь скарб у вузликах; підтоптане осля,
Весь одяг — на собі; сандалі дерев'яні;
І на руках дрімає мирно Немовля...
А спереду — світи далекі і незнані.

А спереду — земля ворожа і чужа,
Пустельний шлях пісками... Але, може,
Ти збережеш їх від кривавого ножа,
Від люті Ірода-царя, Могутній Боже?

О, Боже, дай Дитині вижить і зрости,
Щоб в час призначений, коли промлинуть роки,
З гріхами світу міг Голгофну путь пройти
Єдинородний Син, як прорекли пророки!

Весь скарб у вузликах; маленькі саночки,
Весь одяг на собі; обмотки ганчір'яні;
Глибокий сніг, і в ньому грузнуть два синки,
Із рідної землі в світи з батьками гнані.

А спереду — чужі краї, чужа земля,
Далека путь снігами... Але, може,
Ти збережеш їх від тирана із Кремля,
Від Ірода новітнього, Могутній Боже!

О, Боже! Дай і їм притулок віднайти
На чужині, щоб у призначену годину
І їм свою Голгофну путь пройти
За Матір скривджену, за рідну Україну!

Фанатики вимагають суду над закладниками

Тегран, Іран. — Не очікуючи навіть відповіді Вашінгтону на „остаточні" пропозиції іранського уряду в справі звільнення американських закладників, ісламські фанатики розпочали пропаганду за тим, щоб їх віддати під суд.

Цим разом ролю інквізиторів перебрало на себе крило президента Абольгасана Бані-Садра. Перед декількома днями, як це звітувала преса, він сам висловився проти приспішеного звільнення закладників, а тепер один з його приятелів аятолла Алемег Нурі, член іранського парляменту, висунув вимогу відбути суд над закладниками. Аятолла Нурі не є членом уряду, ані не займає ніякого офіційного уряду, але він є головним „ідеологом" ісламської революції в Ірані. Таку ролю сповнював він ще за режиму шаха і з цього приводу його голос має чималу вагу в сучасних провідних колах тієї країни. Так само висловився публічно за судом і то негайним інший „духовий" керівник ісламської революції, Джалаледдін Фарсі, керівник дуже впливового „Уряду культурної революції". Ще сильніше за судом над закладниками висловився Гояткіслям Мусаві Хуейні, духовий провідник групи ісламських фанатиків, які й надалі тримають у своїх руках американських закладників. При нагоді тих усіх виступів виявилося, що попередні заяви іранського уряду і особисто його прем'єра Мохаммеда Алі Раджея про те, що уряд перебрав закладників, зовсім не відповідають правді. Закладники як були так і є в руках тієї групи фанатиків, що їх захопила ще минулого року.

Аятолла Нурі, в новоопублікованому інтерв'ю в пресі, яке передало іранське телебачення, зневажливо висловився про американське запевнення, що Вашінгтон зовсім не буде вмішуватися у внутрішні справи Ірану. Своє становище він так уаргументував: „Ви ніколи не можете вимагати від скорпіона, щоб він не укусив. Кусання лежить у його характері. Коли ми приймаємо, що Америка є агресивним імперіялістом, то як ми можемо вимагати, щоб вона не вмішувалася в наші внутрішні справи?"

Суд в Польщі відклав справу визнання нової профспілки

Варшава. Польща. — Польський найвищий суд відклав, нібито з технічних причин, дальший розгляд справи власників приватних сільських господарств, які оформили раніше свою профспілку, домагалися від уряду офіційного визнання її на рівні з профспілкою „Солідарність".

Як відомо, в Польщі нараховується 3,5 мільйона приватних сільських господарств, інтереси яких досі заступали назначені комуністичним урядом агентства, які, згідно з опінією приватників, взагалі недбали про їхні інтереси, а радше навпаки намагалися де тільки могли підтримувати ініціятиву колективних господарств.

Не зважаючи на тимчасове відкладення справи найвищим судом, речники цієї нелегальної покищо профспілки приватних сільських господарств заявили, що вони задоволені дотеперішнім поступуванням урядових чинників і тому виключають будь-які протиурядові акції чи, як вже заповідалось раніше загальний страйк, що на їхню думку тільки збільшило б загрозу довозу сільськогосподарських продуктів до великих міст та погіршило б загальну економічну ситуацію. Очевидно, речники приватників, які кажуть, що вони репрезентують 600,000 приватних господарств, не виключають можливости, що поодинокі власники здержаться тимчасово від довозу харчів, висловлюючи таким способом своє невдоволення потягненням найвищого суду.

Приватників репрезентує у найвищому суді адвокат Станіслав Щука, який намагався доказувати суддям, що така профспілка конечно потрібна для оборони інтересів власників господарств. При тому він предложив судові цілий ряд міжнародних документів, які вказують, що подібні профспілки існують в інших країнах. Цю обставину, на думку політичних спостерігачів, використав найвищий суд кажучи, що справу треба відкласти, щоб перекласти документи на польську мову. Щука однак уважає, що вже сам факт відкладення, а не відкинення справи домагання приватників треба уважати успіхом.

Москва не зважаючи на заклики профспілки „Солідарність" до спокою і стабілізації в робітничому русі, не бажає визнати існуючого стану в Польщі і веде різними засобами кампанію не тільки проти вільної профспілки, але проти всіх „антисоціялістичних сил", які нібито намагаються перетворити „Солідарність" в нову політичну опозиційну до комунізму силу. Совєтське пресове агентство ТАСС систематично передає повідомлення з Польщі у такому насвітленні, що вони викликають сумніви чи дійсно Москва і її сателіти з Варшавського Пакту зрезигнували вже з пляноваіної раніше інвазії на Польщу, чи справа інвазії все ще залишається актуальною, — про що зрештою говорять також західні політичні спостерігачі.

У совєтській інформації говориться, що профспілка „Солідарність" чи ті сили, які її підтримують, ставить все нові й нові вимоги до польської Комуністичної партії і уряду у такій формі, щоб не дійшло до справжнього замирення і щоб економічна ситуація та доставка потрібних для населення продуктів радше гіршала.

ТАСС не називає поіменно ті „антисоціялістичні сили", а тільки каже, що вони змагають до хаосу на політичному й економічному відтинку в Польщі і не допускають до справжнього замирення. Тому не дивно, що деякі західні аналітики все ще говорять про можливість совєтської військової інтервенції і ужиття сили для придушення польського спротиву.

У світі

КОМУНІСТИ СТВОРЮЮТЬ нове воєнне вогнище в районі Перської затоки. Провідний член прокомуністичного Національного демократичного фронту в Адені, Південний Ємен, Ягія аль-Шамі прибув до Кувейту й повідомив, що між партизанами цього фронту та єменськими урядовими частинами розгорілися бої. Національний демократичний фронт формально є політичною формацією єменських лівих емігрантів, але в дійсності він є своєрідним „чужоземним легіоном" арабських комуністів у тому районі Індійського океану. Цей фронт пробував робити державні комуністичні переворти в різних маленьких арабських державах, але дотепер — без успіху. Пробував він щастя також в Ємені. Єменський уряд вирішив тепер перевести заходи на своїй границі з Південним Єменом, де власне сконцентровані партизани Демократичного фронту.

ГОЛОВНІ ПРОДУЦЕНТИ НАФТОВОЇ РОПИ — Венесуеля, Мехіко, Лівія, Нігерія — почали підносити по черзі ціни. На тому, згідно з передбачуваннями великих нафтових компаній, не закінчиться; навпаки, передбачається піднесення цін усіми іншими продуцентами нафтової ропи. Так само — подають ті самі кола — на цьому піднесення цін не зупиниться: в недалекому часі знову деякі країни вдруге піднесуть ці ціни. В пересічному зріст цін є між трьома і чотирма доларами на бочці. Спостерігачі енергетичного ринку передбачають, що теперішня підвишка цін на ропу викличе підвишку цін на бензину на коло п'ять до сім центів на гальоні. Таким чином ця підвишка буде однією з найвищих в останніх роках і вона значно піднесе інфляційний тиск.

В БІЯРРІЦ, славному купелевому й відпочинковому осередку Франції над Біскайською затокою загинув від вибуху бомби Хозе Мартін Сагардія. Сагардія був лідером ЕТА, сепаратистичної терористичної організації еспанських басків. У тій частині Франції також мешкає значне число басків, однаке супроти. Франції вони не ведуть ніякої подібної акції. Зате тут вони мають своє пристановище від переслідувань з боку еспанської поліції, звідси вони організують бойові наскоки на терен Еспанії. Еспанський уряд уже здавна домагається від французів припинити ці акції басків, однаке безуспішно. Французи відмовляються, мотивуючи це між іншим і тим, що на терені Еспанії перебували і еспанськими чинниками були підтримувані члени французької терористичної організації „Ль, арме секрет". Було це в часі альжирської кризи, коли під тиском альжирських партизанів французький уряд приготовляв плян виходу з Альжиру, а військові кола й крайні французькі елементи Альжиру протиставилися тому. Вони організували терористичні акції на різних французьких прихильників самостійности Альжиру, навіть декілька невдалих атентатів на тодішнього президента Франції Шарля де Ґоля.

В ІЗРАЇЛІ ПОСТАВЛЕНО під суд десять ізраїльських вояків за те, що вони нищили танкові мотори. Випадки саботажу зброї з боку ізраїльських вояків дотепер невідомі. Через те публічна опінія звернула на них увагу. В Ізраїлі військо є в особливій пошані народу, ним уряд і суспільство опікуються більше, як будь-якою іншою ділянкою державного життя. В останньому часі почали множитися випадки несубординації, а навіть нищення військового майна і зброї. Десять вояків, між ними декілька підстаршин, засуджено на тюремні кари, а сім інших, обвинувачених у таких самих переступах, чекає суду. Хоч дотепер не знайдено ніяких політичних мотивів за тими вчинками, але деякі органи преси висувають можливість, що йдеться про підривну діяльність, організовану котримсь із ворогів Ізраїля.

В Америці

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЗАТЯЖНУ КРИЗУ автомобільної індустрії і майже безнадійний стан компанії Крайслер, федеральна комісія для закордонної торгівлі все одно відмовляється від піднесення мит для численних закордонних автомобільних компаній, які імпортують свої авта до З'єднаних Стейтів Америки, заробляючи на цій торгівлі великі гроші. Підвишки мита домагаються не тільки робітники, згідно їхня профспілка, але також поодинокі компанії. На думку комісії американці купують тому закордонні авта, що вони більш економічні і краще викінчені і поки американські компанії не достосуються до закордонної продукції автомобілів, вони не витримуватимуть конкуренції з численними японськими, шведськими і німецькими моделями.

НАЙВИЩИЙ СУД З'єднаних Стейтів Америки відкинув численні домагання атеїстів, жидівських організацій і Ліги громадських свобід, щоб у публічних школах були заборонені святкування Різдва Христового й інші християнські свята. Численні християнські організації доказували, що їхні діти мають право запізнаватися в школі з традиційним святкуванням Різдва і влаштовувати, за згодою дирекції, виставки і вертепи.

НЕ ТІЛЬКИ МЕКСІКО, але також Канада обмежує ловлю риби, зокрема тунця, у своїх водах. Численні американські риболовні човни мусіли недавно заплатити 3,500 долярів кари за те, що вони нелегально ловили тунців в канадських водах. Між урядом З'єднаних Стейтів Америки і Канади ведуться тепер формальні переговори для врегулювання цієї справи.

ВОРРЕН М. АНДЕРСОН, лідер республіканської більшости в стейтовому сенаті в Олбані запропонував 15-відсоткову підвишку для тих осіб, які знаходяться на велфері чи є під опікою міських управлінь. Згідно з теперішнім пляном, затвердженим ще в 1974 році, родина з чотирьох осіб досі отримувала на життя з публічних фондів 258 долярів на місяць. Тепер, якщо запропонована підвишка буде схвалена і підписана губернатором Гю Кері, ця сума буде підвищена до 296,70 долярів. Демократами контрольована асаблея вже давніше схвалила таку підвишку, але вона досі не була обговорювана в сенаті.

ПРЕЗИДЕНТ—ЕЛЕКТ Роналд Реґен пляную продати або виміняти свою посілість в Лос Анджелесі, як тільки перенесеться до Вашінгтону після інавгурації 20-го січня 1981 року. Після перебрання президентури Реґен затримає однак свою 688-акрову фарму в Санта Барбара, Каліфорнія, і використовуватиме її для відпочинку під час вакацій. Приміщення на фармі, згідно з оцінкою фахівців, дуже мале і воно не вміщуватиме всіх осіб, які включають найближче окруження Президента ЗСА і його охорону. Прийдеться дещо поширити, — кажуть найближчі співробітники Реґена.

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ опублікував нові правила, завданням яких є оминути дискримінацію супроти жінок, членів меншостевих груп, інвалідів тощо. Нова програма ввійде в життя вже 30-го січня 1981 року. Речники Департаменту праці заявили, що вони абсолютно настоюватимуть, щоб 6,9 відсотка жінок були затруднені в будівництві, головно там де входять в рахубу федеральні фонди. Зарядження залишиться в силі так довго; аж поодинокі компанії, які користуються федеральними контрактами не осягнуть наміченого відсотка затруднених жінок. Це зарядження стосуватиметься також фінансових інституцій, які користуються привілеями наданими їм федеральним урядом.

ПРЕМ'ЄР ПОЛЬЩІ Мечислав Ягельскі знов відбув прощу до Москви. Була це чергова ланка в безконечному ланцюгу поїздок польських міністрів і партійних достойників до Москви. Прем'єр Ягельскі обговорював справу державних плянів польського уряду на цілий 1981-рік. Після затвердження цих плянів Москвою він передасть їх на ухвалу польському сеймові.

ДРУГИЙ КОНЦЕРТ В УІА

Ню Йорк, Н. Й.-Чотиричастинна серія українських пообідних концертів з вибагливою програмою української клясичної музики, яка розпочалася незвичайно успішним концертом в неділю, 30-го листопада, виступом віртуоза піяніста Томи Гринькова, продовжується цієї неділі, 4-го січня 1981 року, тут в Українському Інституті Америки, камерним концертом. Цей раз тріо музикантів у складі: скрипка — Галина Стрілець, віолончеля — Нестор Цибрівський, і фортепіяно — Тома Гриньків, виконає твори Косенка, Скорика і Барвінського.

Третій концерт буде присвячений музиці Лисенка і він відбудеться в неділю, 8-го лютого, а четвертий і останній концерт цієї серії буде репрезентувати опера Лисенка „Ноктюрн" у неділю, 8-го березня.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N J
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P O Box 346 Jersey City N J 07303

„Тріє царі несуть Христу дари"

Кожне Різдво — це пригорща думок, це пригорща спогадів, у яких наново ввижаються засніжені морозною віхолою дерева, вчувається гомін радісних колядок, відживають розсвітлені врочистістю настрої, згадується материне серце, яке рівною часткою обділювало своїх рідних теплом,а інколи й бездомних і самітніх пришельців, які вгорталися у родинний затишок подарованого їм Свят-Вечора у гостинній хаті.

Але Різдво Христове — це не тільки спогади, якими вони не були б чарівними, бож Різдвяні Свята — це лише Вчора, це, перш усього, — Сьогодні, це ми, українська спільнота, тут поза океаном, це її життя тут, на поселеннях кожного дня, а зокрема у різдвяний час.

Бож у Різдво Христове, з Його божественним народженням, приходить благовість миру на землю, надходять і роздумування, які це саме закони, які вказівки передав нам Христос, Який прийшов на землю, щоб спасти все людство. Христос приніс із собою мир людям доброї волі, перш усього кожному — мир із самим собою. Він передав нам найкращу науку-наук — любити друг друга як себе самого, вміти простити найбільшу образу, шанувати свого брата, любити свій народ.

Різдво Христове пригадує усім оту традицію-традицій — обдаровувати один одного — не тільки вибагливими подарунками, але — хто теплим словом, хто — приязною усмішкою, а хто — духовою підтримкою. Це у пам'ять трьох царів, які прибули до Вифлеєму, щоб обдарувати Боже Дитя щонайкращими дарами.

І, вшановуючи оту традицію, ми, українська спільнота, коли ж як не в різдвяний час, во ім'я Христове, повинні застановитися, що досі доброго ми зробили для свого народу, чим обдарували його? Ми повинні, принаймні на Різдво, відійти дещо оподалік від свого, виключно особистого життя — відкласти свої радощі і журби, а подумати над тим, що нового ми змогли б внести у наше громадське життя, чим збагатити українську культуру, як вище піднести престиж українського народу поміж націями світу.

Обдарувати свій народ ми можемо й включуванням у наші організації, посиленням їх своєю працею і фінансами, збагаченням нашого духового та інтелектуального рівня, в праці для зросту шкіл українознавства, у вирощуванні українського духа в кожному з поколінь, врешті, у щедрій естафеті популяризації українського імени.

І коли почуємо слова колядки „Тріє царі несуть Христу дари", святкуватимемо із спокійним серцем, із спокійною душею і внутрішнім вдоволенням, бо знатимемо, що за справжньою традицією, ми принесли свою частку своєму народові — в постанові його якнайщедріше обдарувати, кожен по-своїй спроможності.

Володимир Душник

ЕВРОПА ТЕЖ В КЛОПОТАХ

Американський народ не єдиний, що бореться із поступовою інфляцією та економічною рецесією. В противагу до Америки й Японії, Західня Европа переходить тепер найчорніший період рецесії з причини девальвації валюти та високих цін на нафту.

Тут і там замикають фабрики, як, наприклад у Данії; у Франції й Бельгії є часті публічні заворушення, що повстають внаслідок безробіття. Представники Европейського Спільного Ринку твердять, що кінець 1980 року принесе кінець рецесії, або бодай зредукує її до великої міри. Щойно в 1981 році економісти передбачають „видужання" із рецесії.

Якщо знову взяти до уваги прогнозу спеціялістів з Европейської Економічної Спільноти, то число безробітних у Західній Европі виноситиме понад вісім мільйонів в 1981 році.

Із усіх країн Західньої Европи найгірша рецесія є у Великій Британії, де безробіття дійшло до 8.9 відсотків усієї робочої сили. В листопаді м.р. кожного дня 3,000 робітників втрачало роботу. Вибухи антисемітизму та розрухи проти негрів у Великій Британії спеціялісти кладуть на карб безробітньої молоді, яка приписує брак заняття масам негрів та іншим колишнім колоніяльним підданим британської імперії, які по упадку імперії, прибули напостійно на британські острови.

У Франції безробіття спричинює расизм звернений проти робітників з Північної Африки. В Копенгагені, столиці Данії, поліція пошукує за 5,000-ми „пропавшими особами", які скриваються у „підземеллі" перед своїми вірителями за незаплачені борги. Також, в Данії уряд зареєстрував 2,239 підприємств, які збанкрутували в 1980 році. У Швеції такі великі фабрики автомобілів, як: Вольво і Сааб відправили 10,000 робітників, а Фіят в Італії звільнив 23,000 робітників, щонайменше на 15 місяців

У Греції прем'єр-міністер Дж. Ралліс, під час свого телевізійного виступу, закликав громадян контролювати видатки та не організовувати страйків. В Голляндії уряд запровадив частинне замороження робітничих платень.

Навіть Західня Німеччина, яка, здавалося, була забезпечена проти недуг, на які хворіють інші европейці, відчуває тепер кліщі рецесії. Однак, уряд у Бонні, встановив Раду експертів, яка контролює рецесію, і яка повідомляє, що рецесія в Німеччині не прибере таких серйозних форм, як в інших країнах Західньої Европи.

Покищо тільки Швайцарія втішається економічним розвитком без інфляції і рецесії. Уряд та промислові фірми заповідають, що рецесія заторкне Швайцарію дуже незначно і то щойно в 1981 році. Безробіття у Швайцарії доходить тільки до 0,2 відсотка усієї робочої сили, отже проблема Швайцарії виводиться не з браку робочої сили, а з безробіття.

Швайцарський Національний Банк успішно провадить монетарну політику, яка накладає обмеження для вдержання інфляції під контролею, однак вільно дає розвиватися індустрії.

Як бачимо, економічні труднощі має й Европа, яка стоїть також перед безпосередньою загрозою подій в Польщі та евентуального нападу Москви на цю сателітню країну.

П. П.

„УКРАЇНСЬКІ ПОСЕЛЕННЯ" — КНИЖКА НА ПОТРЕБУ

У серії „Записок Наукового Товариства ім. Шевченка" (т.200) появилася книжка, за якою давно вже тужили полиці українських приватних і публічних книгозбірень та книгарень. Це „Українські поселення", — „Довідник", Ню Йорк, 1980, стор. 350. Зладив той Довідник „Український Соціологічний Інститут",редагувала Колеґія: професори Володимир Бандера, Ігор Гурин і Всеволод Ісаїв, з інж. Атанасом Міляничем як головним редактором.

Поки появиться на цю книгу фахова рецензія (а написати її дуже трудно, якщо не обмежуватися до переліку змісту і куртазійних фраз) треба ствердити два незаперечні позитиви: 1. найбільшим є сам факт, що врешті знайшовся гурт українських учених, які стосуючи наукову методу у підході до теми, збірним зусиллям написали ту книгу і 2. надзвичайно мило звертає увагу скромність редактора і авторів тієї книги, які у Передмові самі стверджують, що „не слід дивитися на Довідник, як на завершений твір". Це стосується не тільки актуальности поданих у Довіднику даних, які вже за рік-два будуть перестарілими і вимагатимуть доповнення чи зміни на що теж звертає увагу Передмова. Йдеться про точність і докладність даних про поселення українців у 30-ох країнах, що їх охоплює цей Довідник. Ясна річ, що подані там дані мусять бути недокладниками, мусять бути загальниковими, мусять бути дискусійними, бо знайти членам Українського Соціологічного Інституту вичерпні і докладні дані з авторитетних джерел про українців у 30-ох країнах, включно з самою Україною — річ цілком неможлива.

І так треба підходити до цього твору, як до першої спроби подати статистику українців та найважливіші подробиці про їх життя без будь-яких коментарів, без будь-якої характеристики названих у тому Довіднику установ і організацій.

Найважливішою метою Довідника було подати статистику: скільки взагалі є українців у кожній з наведених там 30-ти країнах і скільки їх є в сумі та, зокрема, у вільному світі. Це питання турбувало вчених, політичних діячів, журналістів і публіцистів. Питання числа українців в окремих країнах у діяспорі, зокрема в ЗСА, давало почин до фантазування, до схоплювання відповіді з повітря, з власної уяви. Довідник Українського Соціологічного Інтитуту розчаровує ентузіястів, які орудували кількамільйоновими цифрами про українців в Америці. Але самі автори просять у Передмові присилати їм свої ділові завваги, звертати увагу на невикористані джерела, доповнювати власними, опертими на фактах, даними. Це свідчить добре про авторів і редакцію Довідника.

Його друге видання мусить бути повніше, повинно теж мати індекс прізвищ, що його тут нема. Треба теж доконче видати цей Довідник англійською мовою і створити постійну комісію, яка дбала б про усучаснення усіх інформацій у Довіднику.

Це строго інформаційний твір. Це твір, який може і повинен спонукати молодих українських людей, які ще студіюють і шукають теми для своєї маґістерської чи докторської праці, щоби зайнялися розробленням тільки дуже побіжно згаданих у Довіднику чисел. Довідник — це не популярна література, це твір для усіх тих, які хочуть користуватися фактичним, науково доказаним матеріялом про українців — в Україні і всьому світі. Загальниковість і поверховність наведених у Довіднику інформацій зумовлена теж розмірами того твору. Хоча 350 сторінок — це вже книжка, а не брошурка, проте їх мало, дуже мало, коли йдеться про статистику з 30-ох різних країн. Наступне видання повинно бути більше, повніше.

Це така вартісна, корисна і необхідна праця, що її повинно підтримати не тільки одне Наукове Т-во ім. Шевченка, як це воно зробило у першому виданні, — але повинні підтримати меценати із зрозумінням, що українська наука не може стояти на просвітянському рівні, а мати твори, з якими сміливо можна йти на міжнародний науковий ринок. Треба привітати появу цієї першої спроби переведення статистики українців у цілому світі, треба висловити вдячність авторам, редакції і видавцям, і треба апелювати до української громади, щоб вона не тільки морально підтримала такі відважні і трудні спроби, але й уможливили продовжувати їх матеріяльними пожертвами. Покищо „Українське Поселення" — це гарний дарунок рідній громаді.

З МОГО ВІКНА

„Зірки на снігу..."

Іванна Савицька

— „Святий Миколаю! Принеси мені, прошу, білого плюшевого котика, цукерки й горішки, а решта, що сам захочеш."

Такого листа писала в моєму імені старша за мене сестра, бо я ще не вміла писати.

Літа пролітали, й листи до святого Миколи мінялися з року на рік.

— „Добрий Отче! Принеси мені саночки й теплий плащик."

— „Принеси мені оксамитну суконку, бо я вже велика й піду на першу забаву."

— „Предобрий Отче! Мої товаришки вдягають, про свято, лякерки на високих, тоненьких закаблуках. Що Ти на це?"

А потім, за німецької окупації, я писала Святому листа такого змісту:

— „Святий, Предобрий Чудотворче! принеси мені, прошу, новий дитячий візочок, бо цей, що є, їздить на трьох колісцятах а Ромчик маленький, може мені загубити..."

А потім, як прийшли „визволителі", я просила Святого Миколая, щоб повернув мені, якимсь чудом, „солдата", бо він — музика, не вояк, зовсім не вміє стріляти, й не прислужиться „доблесній армії". (Святий Чудотворець мене вислухав...)

А вже в Берхтезгаденському таборі я не писала листів. Старенький (і без листів) підсував під подушку вудженку, літру повного молока, унрівську шоколяду, бо тільки харчі, (головно для дитини) - були найбільшою мрією.

В Америці справи цілковито змінилися.

— „Принеси мені, Отче, піжаму, принеси снігівці й теплу ковдру, бо в нашій кімнаті немає зимою огріття, - писала я першого року.

— „Принеси мені, Чудотворче, добре перо, принеси письмовий стіл, бо вся моя творчість відбувається в кухні, під свист чайника й під запах капустяних вареників."

Двадцять останніх років я зовсім не писала листів, не хотіла дарунків.

Аж ось, тепер, я знову сіла писати.

— „Предобрий ! Я не прошу Тебе піжами, ні найmоднішої блюзки з отими фальбанками, ні хутра, ні „кондомінюм" на Флориді. Принеси мені Чудотворче нові платівки „Намисто" з піснями Івасюка, на дарунки для моїх приятелів.

Хай невмируща Івасюкова пісня у виконанні вашінгтонського ансамблю долетить до кожної хати, до кожного хору, до оркестри, до співучих гуртків, і хай торкнеться своїм шовковим крилом отупілого людського серця.

Хай ота пісня буде поміж нас вічно, бо Івасюк живий, його не зуміли вбити, бо не можна вбити Івасюкової музики. Вона, та музика, то само життя, то любов, то горіння, то лет до висот.

Зірки на снігу, зірки на снігу,
Веселі зірки новорічного свята.
Зірки на снігу, зірки на снігу,
І ми у Карпатах, у синіх Карпатах.

Я — твоє крило,
Ти — моє крило, —
Щастя більшого не треба.
Полетімо в ніч,
В неповторну ніч,
І крильми торкнемося неба...

З НАШИХ БУДНІВ

Гарний звичай

Хоч, християнин, рахувати, вже одне Різдво здалеку обійшов, і друге, те, ближче серцеві, шикується вшанувати, і хоч Маланка хору „Думка" ось-ось і за плечами, а підписаний ще далі живе споминами й враженнями гантерського літа 1980, так йому це добропам'ятне літо вбилося у тямку!

Ось, для прикладу, пригадується, як під кінець того літа ми дружнім гуртом вітали на новосіллі молодих Козаків, Христю і Ярему, або „Ярків" іншими словами, коли вони придбали собі свою красну „Козаківну" до речі — зараз таки в сусідстві літньої резиденції пана доктора Гноя в Гантері.

Отож, пригадую, коли я став оглядати й рахувати кімнати, з вітальні починаючи, в мене вийшло таке дивне почуття, ніби я крокую по товченому склі, — так мені щось хрупотіло під подошвами... Тут молоденька господиня дому, пані Христя, поквапилась з поясненням, що в тутешніх сторонах є такий звичай, або традиція, що новопридбану хату посівається дрібними грішми: коли зійдуться сусіди, друзі, гості, вони вітають господарів з новосіллям, посіваючи вугли кімнат дрібняками, мовляв — на щастя, щоб у цьому домі ніколи гроші не переводились.

Підписаний тоді помітив, що цей гарний звичай найбільше припав до вподоби Ксені й Ірчикові, діточкам Ярків, або внучатам достойного Ека. Вони, Ярчата, значить, зробили собі з цієї традиції файну забаву: рахувати й сновигались по „карпетах", визбируючи дрібну монету з підлоги, і зразу її підраховували й голосисто рапортували мамі й татові про стан каси!

Це мені пригадало давні-давні часи, коли ми втрійко з меншими за мене сестрами після Святої Вечері витрясали з околота соломи, званого шанобливо дідухом, горіхи, яблука, а то й дрібні грейцари, заховані в ньому нашим татом, — а при цьому „квокали" і „ціпали", щоб кури добре неслися на той рік, — бо такий був у нас звичай і така традиція...

Цей образ станув, як живий, перед моїми очима, коли я....„вернувся до свого міста" (це позичка з новелі колеги Б. Нижанківського), і коли поселився на новій квартирі, під 128-им числом, при Першій авеню в Ню Йорку.

— Ой, Господи! — подумав я тоді, — що ж це воно буде, коли народ лявіною посуне мене зустрічати і вітати з новосіллям, та й засівати мої „карпети" ніклями, даймами, а то й кводрами, не доведи, Боже!.. Хто ж тоді буде в мене визбирувати цю дрібну монету, поскільки діти і внуки з неодружених самітняків, як відомо, зрідка водяться.

На щастя, звичаї й обичаї, які завелися у північній частині нюйоркського стейту, не зобов'язують на долині міста Ню Йорку... Натомість завівся тут, як бачу інший гарний звичай: ось, мої добрі сусіди, українські бізнесмени, власники крамниць, не бажаючи мабуть „бадруватись" з посіванням дрібняками, зробили складщину, сипнули зеленою валютою і зафундували недоживленому гумористові смачні полуденки в „Ніка-ресторані"!

За що бажаю їм у цьому році більших прибутків, а менших прибуткових податків!

Ікер

Панас Феденко

ДУМКИ НА НОВИЙ РІК 1981

Смертельна загроза

„Ой видить Бог, видить Творець, що ввесь мир погибає..." Ці слова нашої колядки мимоволі приходять на думку, коли згадуєш сучасні світові події. Розум, логічне міркування підказує нам, що всесвітній голокост не станеться, що люди, відповідальні за політику своїх держав, не схочуть руйнувати інших і себе страшилищами, супроти яких дива, описані в Апокаліпсі Івана Богослова, бліднуть. Історія показує, що люди й народи, хоча визнають раціональність, веління розуму в політиці, однак часто йдуть, не розуміючи, мов отара овець за кличами нераціональними, просто безглуздими.

Приклади з історії XX віку: сербський студент Гаврило Принцип убив 28-го червня 1914 року австрійського наслідника трону Франца Фердинанда і його дружину в місті Сараєві, в Боснії. Беніто Муссоліні, коли ще належав до італійської Соціялістичної партії, писав, що насильна смерть коронованих осіб та людей, політично заанґажованих належить до їхнього „ремесла".

Атентат на Франца Фердинанда визнали уряди Австро-Угорщини та Німеччини за вистачальну причину для агресії на Сербію. Цим вони дали почин для війни, що принесла смерть мільйонам невинних людей в цілому світі (1914-1918). Війна відкрила шлях для російського большевизму, який пізніше поширив свій вплив на півсвіту.

Другий приклад: вихований в дусі націоналістичного германізму австрійський демагог Адольф Гітлер фразами про „расову вищість" умів захопити фантазію легковірних. Він, здобувши владу в Німеччині 1933 року, підготував Другу світову війну, бо надіявся розширити територію вимріяної „Третьої імперії". Генерали німецької армії, знавці военної науки, бачили небезпеку, котра грозила Німеччині й світові від фантастичних плянів „фюрера". Однак вони не могли перешкодити безвідповідальному демагогові, який готував відплату („реванш") тим державам, що перемогли Німеччину в Першій світовій війні.

Тільки оглядаючись на минулі події люди починають розуміти помилки, що сталися, як той „поляк, що зробився мудрий по шкоді". Знання будучности людям закрите, а своїм „Кассандрам", що віщують лихо, вони не вірять.

Помилки й злочини

Едвард Ґіббон (Gibbon), автор історії розвитку й упадку Римської імперії, писав, що історія народів складається із злочинів і помилок (Crime, and mistakes). Цю песимістичну думку можна примінити не тільки до давніх віків. Сучасне покоління, яке живе в різних країнах світу, може засвідчити правдивість погляду Едварда Ґіббона. Ось приклад із недавньої історії европейських країн. 1917-1918 року сталося історичне чудо: тоді в воєнних подіях, майже одночасно, упали три імперії: Російська, Австро-Угорська і Німецька. Тодішні політики західніх великодержав „поховали" дві імперії — Німецьку й Австро-Угорську. Однак в Парижі, в Лондоні й Вашінґтоні державні мужі вирішили врятувати Російську імперію. Це діло мали виконати генерали й адмірали колишньої царської армії — Алєксєєви, Корнілови, Колчаки, Денікіни.

Від 1917 року на території колишньої царської імперії зорганізувалися демократичні держави неросійських народів, що не хотіли бути під владою большевицької і монархічної Росії. Однак Париж, Лондон і Вашінґтон не визнавали права неросійських народів на незалежність і радили їм покоритися вождям російської „білої" армії.

Найяркіше ця політична сліпота західніх великодержав показала себе на Україні в 1918-1919 роках. Після мирового договору Української Народньої Республіки з центральними державами 9-го лютого 1918 року в Бресті в Україну прийшло німецьке та австро-угорське військо. Командири німецької армії, на чолі з Люфендорфом, вирішили, що для перемоги Центральних держав у війні зі західніми великодержавами (включно з Америкою) треба відновити велику земельну власність в Україні. Від того вони надіялися збільшити постачання українських харчових продуктів війську й людності Німеччини та Австро-Угорщини.

Цей плян мав виконати уряд ген. Павла Скоропадського, що проголосив себе „гетьманом усієї України" 29-го квітня 1918 року в Києві. Реакційний поміщицький режим поставив проти себе людність України: національно-свідому інтеліґенцію, робітників і селян. Масові повстання примусили німців і австрійців держати численне військо в Україні; перемога Центральних держав на Заході зосталася фантастичною мрією.

Не краще показала себе політика Франції та Англії супроти України в 1919 році. Режим Скоропадського зліквідували сили війська Української Народної Республіки і під ударами повстанців, які були під командою своїх отаманів — Махна, Зеленого, Григорієва та інших. Уряд УНРеспубліки надіявся дістати від держав Антанти зброю і всяке постачання для оборони проти російської червоної армії,що почала в листопаді 1918 року агресію на Україну. На спроби представників уряду УНР знайти визнання і допомогу від держав Антанти була відповідь: піддатися під команду війська, що мало рушити „на Москву"; про українську незалежність представники Франції не хотіли й чути.

Коли 1-го листопада 1918 року у Львові проголошено Українську Народну Республіку, то була надія, що держави Антанти визнають право українців, колишніх громадян австрійських, на національне самовизначення, як це зроблено для чехів, словаків, словінців та інших. Але проти того збройно виступили поляки, яким допомогло також польське військо, перевезене із Франції під командою ген. Галлера.

Захоплені „історичним чудом" — упадком трьох імперій, що в кінці XVIII віку розділили Польщу між собою, польські провідники не бачили небезпеки для своєї держави зі Сходу, від російського імперіялізму — „червоного" і „білого". Вони були проти незалежности України, навіть „обкраяної" на користь Польщі й Румунії, бо українська держава над Дніпром, — думали польські націоналісти, раніше чи пізніше — схоче зібрати всі українські землі в Соборній Українській державі. Отже, — здавалося польським провідникам, — вигідніше поділитися українськими територіями з Росією, і тоді настане „золотий спокій" на Сході. 18-го березня 1921 року підписано в Ризі мировий договір між Польщею і Росією.

Не минуло й 20 років, коли союзники — Сталін і Гітлер розділили Річ Посполиту 1939 року. Занедбавши право неросійських народів на самовизначення, російські „білі" імперіялісти і польські „реальні політики" фактично допомогли перемозі большевицького уряду, котрий відновив Російську імперію, тільки не під двохголовим орлом, а під червоною п'ятикутною звіздою.

Дипломат УНРеспубліки Арнольд Д. Марголін у своїх тодішніх меморандах до урядів держав Антанти показував їм реальний шлях, що міг би спинити натиск большевизму: він радив їм піддержати національні демократичні держави, створені на території колишньої царської Росії. Але цих порад не взято на увагу: тільки трьом балтійським країнам — Естонії, Латвії й Литві прийшла допомога і визнання з Лондону.

Польща й інші народи

Відомий діяч Української Соціял-демократичної партії Микола Ганкевич (1869-1931) передбачав катастрофу Польщі: в статтях і промовах Ганкевич заявляв, що польський уряд утиском українців фактично творив грунт для впливів ворогів Польщі на людність Західньої України.

Після поразки Гітлерової Німеччини в Другій світовій війні українські території, що від кінця Першої світової війни були під владою польською, румунською й чеською, прилучено до совєтської України, неділимої провінції совєтської імперії. Холмщину та Пряшівщину віддано

(Закінчення на стор. 8)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА „СОЮЗІВЦІ" В ДНЯХ ВІД 12-го до 17-го ТРАВНЯ 1980 РОКУ

(1)

В нарадах взяли участь

Головні екзекутивні урядовці:

Д-р Іван Флис — головний предсідник, д-р Мирон Куропась — заступник головного предсідника, сен. Павло Юзик — головний директор для Канади, Марія Душник — заступниця головного предсідника, Володимир Сохан — головний секретар, Уляна М. Дячук — головний касир, Василь Оріховський — головний організатор.

Головні контролери:

Д-р Богдан Футей (Клівленд), проф. Іван Телюк (Ню Гейвен), о. митрат Степан Біляк (Філядельфія), д-р Богдан Гнатюк (Філядельфія), мґр Іван Геврик (Вінніпеґ).

Головні радні:

Інж. Анатолій Дорошенко (Вісконсин), Текля Мороз (Монтреаль), Андрій Джула (Піттсбурґ), д-р Аскольд Лозинський (Ню Йорк), проф. Тарас Шмаґала (Клівленд), Анна Гарас (Бетлегем), Галина Олек (Чікаґо), Василь Дідюк (Торонто), Іван Одежинський (Філядельфія), інж. Мирослав Кальба (Кольорадо), Микола Хоманчук (Ню Йорк), Роман Куропась (Воррен, Мічіґен), Михайло Сорока (Палатайн, Іллиной), Євген Репета (Детройт).

Почесні члени Головного Уряду (з дорадчим голосом):

Роман Слободян, Марія Чучман, Володимир Дідик, інж. Степан Куропась, Іван В. Іванчук, д-р Ярослав Падох, Йосип Лисогір, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Богдан Зорич, Володимир Запаранюк.

Редактор-емерит: Антін Драган

На нарадах річного засідання була приявна секретарка Організаційного Відділу Головної Канцелярії УНСоюзу Марія Савчак, яку заанґажував головний секретар Володимир Сохан, за згодою Головного Екзекутивного Комітету, для протоколування цих нарад. Відповідальним за цей протокол та його проголошення в щоденнику „Свобода" залишається головний секретар Володимир Сохан.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

(Понеділок, 12-го травня 1980 р.)

Наради почалися в понеділок, 12-го травня 1980 р., о год. 10.00 рано у великій залі павільйону „Веселка". Їх попередила коротка і традиційна церемонія на пошану патрона УНС Тараса Шевченка біля його пам'ятника. Церемонію відкрив головний предсідник д-р Іван Флис, коротке слово про Шевченка та його заповіти сказав — після покладення живих квітів біля пам'ятника Поета — почесний член Головного Уряду УНС, і голова Наукового Т-ва ім. Шевченка в Америці д-р Ярослав Падох, уривок з Шевченкового „Послання" продеклямувала головна радна Текля Мороз, опісля прослухано із магнетофонного запису мелодеклямацію уривка з Шевченкових „Неофітів" і церемонію закінчено співом Шевченкового „Заповіту".

ВІДКРИТТЯ НАРАД

Відкриваючи наради, головний предсідник сказав: Вельмишановні Головні Урядовці, Почесні члени Головного Уряду Українського Народного Союзу, Всечесніший Отче Митрате, Дорогі Сестри і Браття. Вітаю Вас сердечно на цих Річних Нарадах Головного Уряду Українського Народного Союзу та офіційно проголошую їх відкритими. Щоб наші наради Бог благословив і щоб вони відбувалися в братськім дусі й атмосфері, я попрошу до відмовлення молитви отця митрата Біляка.

Після відспівання „Христос Воскрес", о. Біляк провів молитву: „Господи Ісусе Христе, Сину Божий, поблагослови нинішні Річні Наради Українського Народного Союзу, щоб велись на Твою славу і користь Українського Народу. Во ім'я Отця і Сина і Духа Святого — Амінь. Христос Воскрес!"

ВСТУПНЕ СЛОВО ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА Д-РА ІВАНА ФЛИСА

Після молитви головний предсідник д-р Іван Флис виголосив своє вступне слово:

Ми зійшлися тут сьогодні, згідно з постановою статуту, щоб розглянути й оцінити нашу працю та її результати, її успіхи та невдачі протягом минулого року та з цього поробити відповідні висновки та винести відповідні рішення для нашого поступовання, для нашої праці в ближчому і дальшому майбутньому. Минулий рік, до якого відносяться наші звіти, був ювілейним роком, бо в ньому наш Український Народний Союз відзначав 85-ліття свого існування, своєї безперервної і в багатьох відношеннях благословенної і рішальної служби своїм членам, своїй громаді та своєму українському народові, даючи рівночасно свій замітний вклад у розвиток наших країн, З'єднаних Стейтів Америки, і Канади. Не без жалю приходиться ствердити, що того нашого ювілею ми з різних причин, або і без них, не зуміли використати для того, для чого використала Америка, точніше, З'єднані Стейти Америки своє 200-ліття незалежности чотири роки тому в пам'ятному 1976 році. Маю на думці гасло, під яким З'єднані Стейти Америки відзначали свій ювілей: „Минуле, про яке треба пам'ятати, і майбутнє, яке треба будувати". Наш Український Народний Союз має направду велике і направду світле минуле, яке повинно служити нам дороговказом у змаганні до ще більшого і ще світлішого майбутнього. Думаю, що найзамітнішою прикметою і головним джерелом наших історичних успіхів і досягнень нашого Українського Народного Союзу є те, що його кожночасні провідники і керівники, його Конвенції, його Головний Уряд і його всі члени завжди ВЕЛИКОГО бажали і тому ВЕЛИКОМУ підпорядковували всі свої амбіції, партикулярні, особисті, чи групові справи. Думаю, що пригадка є дуже актуальна і дуже на потребу на початку наших цьогорічних нарад, які відбуваються в ситуації таки справді, як кажеться, розтерзаного світу і не менш розтерзаної всілякими особистими і груповими партикуляризмами нашої громади. А цим ВЕЛИКИМ, що лягло в основу заснування Українського Народного Союзу 86 років тому, що було в його началі і завжди просвічувало в його активностях, була потреба і необхідність мобілізації та об'єднання і цілеспрямування всіх наших сил і ресурсів у змаганнях до кращої долі і світлішого майбутнього наших членів і громади та зокрема нашого українського народу. Я впевнений, що й теперішні наші Річні Наради Українського Народного Союзу в своєму кінцевому висліді стануть черговим милевим кроком у нашому розвитку і в нашій історії, якщо будемо ВЕЛИКОГО бажати і спроможемося підпорядкуватися цьому ВЕЛИКОМУ та під його знаком обмірковувати і вирішувати наші справи і проблеми. І в цьому бажаю нам усім повного успіху.

Ці наші Річні Наради ми традиційно вже попередили відданням пошани нашому Патронові — Великому Шевченкові. А тепер вставанням з місць та хвилиною тихої молитви вшануймо тих наших 899 членів, між ними тих дев'ять відділових секретарів, які у звітовому році відійшли від нас у вічність. Вшануймо і згадаймо померлого у звітовому часі нашого видатного члена св. п. Владику Ярослава Ґабра, згадаймо у своїх молитвах і вшануймо тих вісьмох відважних і відданих справі волі своїх земляків і чести своєї країни — вояків американських збройних сил, які недавно життя своє віддали в пустелі Ірану. Із особливою пошаною в своїх молитвах згадаймо усіх тих синів нашого нескореного українського народу, які на рідній землі і на далеких засланнях та у в'язницях і психушках боряться, терплять і вмирають за те, щоб жив наш народ, щоб правда і воля не зникли з нашої землі.

ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

Після вступного слова головний предсідник заявив, що всі члени Головного Уряду мають перед собою порядок нарад і попросив давати свої завваги або внески до нього.

Д-р Богдан Футей запитався, чому в порядку нарад не передбачено звіту головного редактора.

Д-р Іван Флис відповів, що такого редактора не було вже декілька останніх місяців і тому немає такої точки в порядку нарад. За головного редактора звітуватиме головний предсідник.

Д-р Аскольд Лозинський запитався, хто буде звітувати за цілість редакції „Свободи" і „Українського Тижневика".

Д-р Іван Флис відповів, що він звітуватиме.

Отець митрат Степан Біляк запропонував, щоб точку „11" порядку нарад, тобто обговорення справ редакції „Свобода" і назначення головного редактора або завідуючого редактора, пересунути після точки „16", тобто затвердження бюджету, що є заплановане на п'ятницю, 16-го травня 1980 р. Свою пропозицію о. Біляк умотивував тим, що має у вівторок важливі обов'язки у своїй парафії і буде відсутний, а хотів би взяти участь в нарадах, коли саме будуть дискутовані ці справи.

Проф. Тарас Шмаґала завважив, що справи редакції „Свободи" треба зразу полагодити, а не залишати на останній день, коли деякі члени Головного Уряду від'їдуть. Над цими справами повинні дискутувати всі члени Головного Уряду.

Проф. Іван Телюк запропонував, щоб справи редакції дискутувати у вівторок, 13-го травня, на пополудневій сесії.

На внесок д-ра Б. Футея, піддержаний п. Теклею Мороз, рішено відбути в понеділок, о год. 7.30 вечером вечірню сесію і присвятити її справам „Свободи".

На запит В. Дідюка, головний предсідник вияснив, що засідання комісій відбудуться в середу, як це звичайно буває, або, коли зайде потреба, вечорами.

Головний радний Василь Дідюк дав внесок, щоб порядок нарад прийняти зі схваленою поправкою. Цей внесок головний предсідник дав під голосування і його прийнято одноголосно, затвердивши наступний

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття засідання.
2. Прийняття порядку нарад.
3. Затвердження протоколу з попереднього річного засідання.
4. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету.
5. Звіти головних радних.
6. Звіт управителя Союзівки.
7. Звіти членів Головної Контрольної Комісії.
8. Звіт Головної Контрольної Комісії.
9. Слово почесних членів Головного Уряду.
10. Обговорення справ редакції „Свободи" і назначення головного редактора або завідуючого редактора.
11. Дискусія над звітами та їх прийняття.
12. Доповідь Джеймса Белу, президента Белу Ко.
13. Слово Славка Новицького.
14. Дискусія над доповідями повищих двох промовців і схвалення відповідних резолюцій в цих справах.
(Справи під точками 12 і 13 заплановані на четвер, 15-го травня, год. 9.30 рано.)
15. Звіти комісій річного засідання.
16. Затвердження бюджету.
17. Схвалення резолюцій і рекомендацій.
18. Різні справи, які можуть бути предложені на цьому засіданні.
19. Закриття річного засідання.

Головний предсідник подав, що присутні мають перед собою листу і склад комісій з попереднього річного засідання. Після короткої дискусії обрано комісії цьогорічного засідання Головного Уряду УНСоюзу в наступному складі:

Стипендійна Комісія:

У її склад входять всі члени Головного Екзекутивного Комітету, головні контролери: д-р Богдан Футей і д-р Богдан Гнатюк, головні радні: інж. Анатолій Дорошенко і проф. Тарас Шмаґала. Від Комісії Молоді: д-р Аскольд Лозинський.

Головний Уряд УНСоюзу 1978-1982. Сидять (зліва): головний організатор Василь Оріховський, головний касир Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан, головний директор УНС в Канаді сен. Павло Юзик, заступник гол. предсідника Мирон Куропась, головний предсідник Іван Флис, заступниця гол. предсідника Марія Душник і головні контролери: Богдан Футей, Іван Геврик, Іван Телюк, Богдан Гнатюк і о. митрат Степан Біляк. Стоять головні радні (зліва): Роман Куропась, Мирослав Кальба, Микола Хоманчук, Михайло Сорока, Тарас Шмаґала, Анатолій Дорошенко, Галина Олек, Василь Дідюк, Анна Гарас, Євген Репета, Аскольд Лозинський, Андрій Джула і Текля Мороз.

Організаційна Комісія:

Ця Комісія працюватиме під час нарад. До Комісії входять: Василь Оріховський, Василь Дідюк, мґр Іван Геврик, д-р Ярослав Падох, Богдан Зорич, Микола Хоманчук, Іван Одежинський, Анна Гарас і Михайло Сорока.

Комісія Жіночих Справ:

До Комісії входять: Марія Душник (голова), Анна Гарас, Галина Олек, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Марія Чучман, Текля Мороз, Уляна Дячук.

Комісія Молоді:

До Комісії входять: д-р Богдан Футей, проф. Тарас Шмаґала, інж. Анатолій Дорошенко, д-р Аскольд Лозинський, Роман Куропась, Текля Мороз, Василь Дідюк.

Культурна Комісія:

До Комісії входять всі чотири члени Екзекутиви, які працюють в Головній Канцелярії, головний редактор „Свободи", д-р Богдан Гнатюк, проф. Іван Телюк, мґр Іван Геврик, д-р Ярослав Падох, ред. Антін Драган і, в міру потреби, представники українських наукових установ.

Комісія Преси і Публічних Зв'язків:

До Комісії входять: д-р Іван Флис, сенатор Павло Юзик, Марія Душник, Галина Олек, Василь Дідюк, інж. Степан Куропась, д-р Анна Чопик, ред. Антін Драган.

Комісія Канадських Справ:

До Комісії входять: сенатор Павло Юзик, мґр Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Богдан Зорич, Марія Чучман, д-р Іван Флис, Уляна Дячук.

Комісія для справ старших віком союзовців:

До цієї Комісії входять всі почесні члени Головного Уряду УНСоюзу: Роман Слободян, Марія Чучман, Володимир Дідик, інж. Степан Куропась, Іван В. Іванчук, д-р Ярослав Падох, Йосип Лисогір, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Богдан Зорич, Володимир Запаранюк та Антін Драган — редактор-емерит.

Фінансова Комісія:

До Комісії входять: Уляна Дячук, проф. Іван Телюк, д-р Богдан Гнатюк, проф. Тарас Шмаґала, мґр Іван Геврик, Роман Куропась Йосип Лисогір, Ґеновефа Жеребняк, Євген Репета, Микола Хоманчук, інж. Мирослав Кальба.

Спортова Комісія:

До Комісії входять: Андрій Джула, Галина Олек, Марія Душник, Михайло Сорока, Іван В. Іванчук, інж. Анатолій Дорошенко, Роман Куропась, Текля Мороз.

Резолюційна Комісія:

До Комісії входять: д-р Богдан Гнатюк, проф. Іван Телюк, о. митрат Степан Біляк, д-р Аскольд Лозинський, сен. Павло Юзик, ред. Антін Драган.

Після відчитання складу поодиноких Комісій, головний предсідник подав до відома, що в неділю, 11-го травня 1980 р., Стипендійна Комісія відбула своє засідання і розглянула внесені прохання на уділення стипендій. Він теж додав, що до всіх комісій входить з уряду головний предсідник.

Інж. Анатолій Дорошенко заявив, що він хоче бути теж у Комісії Преси і Публічних Зв'язків.

ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ З ПОПЕРЕДНЬОГО РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ

Голова Контрольної Комісії д-р Б. Футей завважив, що протоколи появляються дуже пізно. Дораджував подавати зразу деякі вістки про перебіг нарад. Теж завважив, що протоколи мусять бути точні та мусять докладно віддавати перебіг нарад. Особа, що їх записує, не може давати своїх інтерпретацій.

Головний секретар Володимир Сохан подякував за завваги та вияснив, що всі рішення публікуємо негайно після засідання і приобіцяв, що в майбутньому ці справи будуть ще краще наладнані.

Бувший головний предсідник Йосип Лисогір порушив справу його титулу, який йому надала остання конвенція УНСоюзу. Він заявив, що йому був наданий титул почесного предсідника УНС, а не тільки почесного члена Головного Уряду, як це вживають під цю пору.

Головний секретар В. Сохан відповів, що п. Й. Лисогір порушив вже був цю справу ще тоді, коли був у Головній Канцелярії. Тоді мґр Іван Геврик, який на конвенції пропонував надати п. Лисогорові почесне членство в Головному Уряді УНСоюзу, теж вияснював цю справу. В. Сохан заявив, що це справа секретаря Конвенції, та що після Конвенції, ще коли головний предсідник Й. Лисогір урядував, приїздив спеціяльно, на його бажання, секретар Конвенції мґр Іван Скочиляс і в присутності Й. Лисогора відігравав з магнітної стрічки запис пропозиції, та предложив оригінальний текст пропозиції, написаний рукою мґр-а Геврика, в якому, як і на стрічці, було подано, що пана Йосипа Лисогора номінують почесним членом Українського Народного Союзу. Такий текст подав мґр Іван Скочиляс в оригінальній резолюції, але дальше в протоколі вже включив Й. Лисогора до групи почесних членів Головного Уряду УНСоюзу, бо статут не передбачував титулу почесного члена УНСоюзу. Володимир Сохан висловив жаль, що цієї справи не порушено на попередньому річному засіданні, на якому був приявний мґр Іван Скочиляс, секретар 29-ої Конвенції УНСоюзу. В. Сохан заявив, що в потребі відіграє це місце із звукозапису і попросив, щоб мґр І. Геврик дав теж вияснення в цій справі.

Мґр І. Геврик подав, що інтенцією тодішної Контрольної Комісії було надати Й. Лисогорові титул живучого почесного предсідника УНСоюзу — за його вклад у розбудову УНСоюзу — і в тому сенсі він це подавав.

Й. Лисогір додав, що Конвенція вибрала його почесним предсідником і непотрібно вже ніяких інтерпретацій цього рішення.

Головний предсідник д-р Іван Флис заявив, що він є переконаний, що ніхто не має нічого проти цього, але коли б так було, то він був би дораджував Статутовій Комісії включити таке рішення до статуту. Та, на жаль, такого рішення не було.

Д-р Мирон Куропась поставив внесок, щоб справу титулу бувшого головного предсідника Й. Лисогора передати Контрольній Комісії до розглянення і перевірки.

На думку інж. Степана Куропася, ця почесна позиція повинна бути в статуті УНС.

Голова Контрольної Комісії д-р Богдан Футей завважив, що рішення, яке запало на попередній Конвенції, було зроблене на пропозицію тодішної Контрольної Комісії. Але тепер виринула справа, хто має розглядати того роду зажалення. На його думку, ця справа повинна бути вирішена на цих нарадах. При цьому заторкнув справу редактора-емерита. Ствердив, що ред. Антін Драган є редактором-емеритом з правами почесного члена, але він не є почесним членом Головного Уряду УНС.

Головний секретар В. Сохан попросив, щоб хтось з присутніх піддержав внесок заступника головного предсідника д-ра М. Куропася, щоб справу титулу Й. Лисогора перевірила Контрольна Комісія.

Проф. Тарас Шмаґала завважив, що Конвенція є найвищим законодатним тілом і коли вона надала такий титул Й. Лисогорові, то треба йому цей титул давати.

Андрій Джула сказав, що він теж є тої самої думки. Те саме сказав і інж. Мирослав Кальба.

В. Сохан піддержав внесок, щоб справу титулу п. Лисогора дати під розгляд Контрольної Комісії, яка перевірила б рішення попередньої Конвенції.

На запит В. Дідюка, коли Контрольна Комісія дасть своє рішення, голова Контрольної Комісії д-р Б. Футей подав, що Контрольна Комісія зробить це на наступному піврічному засіданні, що відбудеться у вересні 1980 р.

Й. Лисогір поставив формальну вимогу, щоб у попередньому протоколі поправити його титул на почесного предсідника УНСоюзу.

Головний секретар В. Сохан запитався, чи головні радні погодяться на те, що після перевірки Контрольної Комісії, він не тільки в цьому протоколі напише титул Й. Лисогора так, як скаже Контрольна Комісія, яка ствердить рішення Конвенції, але поправить титул в попередному протоколі засідання Головного Уряду.

Мґр І. Геврик дальше обстоював на тому, що Й. Лисогора тодішня Контрольна Комісія найменувала окремо від других членів почесним членством, що виразно значить, що Й. Лисогора найменовано на почесного предсідника УНСоюзу.

Заступник головного предсідника д-р М. Куропась, який проводив засіданням, попросив присутніх висловитися за внеском, який він подав, а піддержав В. Сохан. Контрольна Комісія у звіті з вересневого засідання дасть звідомлення з перевірки цієї справи.

Перед голосуванням д-р А. Лозинський ствердив, що потрібно спрецизувати внесок д-ра М. Куропася в той спосіб, що Контрольна Комісія має перевірити ленту запису з Конвенції і ствердити, яке було рішення Конвенції в справі почесного титулу бувшого головного предсідника Йосипа Лисогора.

Внесок д-ра М. Куропася прийнято більшістю голосів (17 присутніх голосувало за внеском).

Головний радний М. Хоманчук дав внесок, щоб протокол з попереднього засідання прийняти з додатком, що Контрольна Комісія перевірить рішення Конвенції в справі почесного титулу Йосипа Лисогора. Внесок М. Хоманчука піддержав Є. Репета. Всі присутні голосували за прийняттям протоколу.

(Перерва на обід год. 11.45 до 2.00 по пол.)

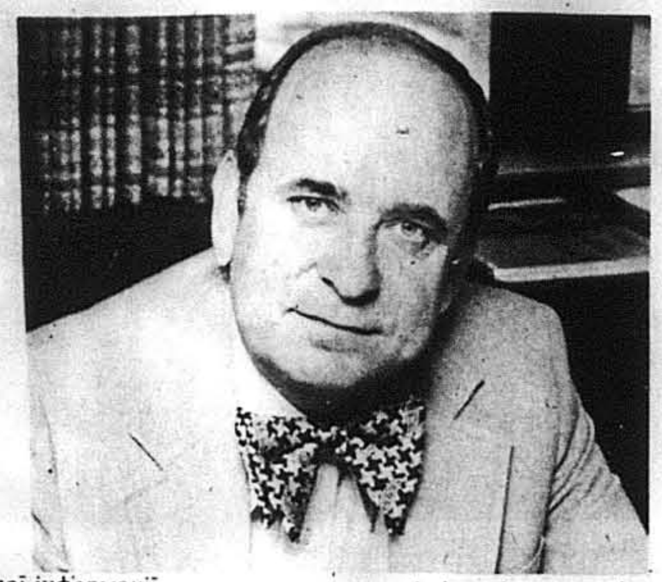
ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ

Пополудневу сесію відкрив заступник головного предсідника д-р М. Куропась, пригадуючи, що на порядку нарад є звіти головних урядовців.

Д-р І. Флис зі свого боку попросив членів Головного Уряду, щоб вони у своїх додаткових звітах не повторяли того, що подали у вже написаних звітах.

ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Звіт головного предсідника д-ра Івана О. Флиса

Я гордий з того, що маю змогу скласти мій перший звіт, який охоплює повний рік кермування різними департаментами УНСоюзу, над якими головний предсідник має юрисдикцію.

Як у житті кожної людини і кожної організації, так і в УНСоюзі були успіхи, якими сміло можемо гордитися, але були теж і невдачі — однак ми мусимо старатися направити наші помилки, щоб осягнути давно намічену ціль.

Український Народний Союз мав у 1979 році свої плюси і мінуси і деякі з них я подаю в цьому звіті для Вашої інформації.

Річні Наради Головного Уряду в 1980 році дають нам змогу застановитися над унікальністю Українського Народного Союзу як братської організації.

Особливою прикметою нашої організації є репрезентативна форма її правління. Головний Уряд вибирають вільно і загально конвенційні делегати, яких до цього уповноважили члени їхніх Відділів. Ціла процедура є наглядним доказом демократії.

Річні звіти всіх членів Головного Уряду подають історію УНСоюзу на протязі 1979 року. Це рік важливого розвитку в ділянках як фінансовій, так і братській.

Звіт членів Головного Екзекутивного Комітету є нічим іншим, як звітом проводу з праці устан- .и в минулому році. А, чи провід мав успіх у його завданні служити членам і громаді, Ви самі оцініте.

Рекордовий і фінансовий департаменти

Коли б усі наші департаменти були так вміло і справно ведені, як вище згадані, то обов'язок головного предсідника був би багато приємніший. Не можна сказати, що керівники обох цих департатентів — головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна Дячук — не натрапляють на проблеми. Відбуваються щоденні конференції при співучасті головного організатора Василя Оріховського, на яких спільно розв'язується біжучі і довше тривалі проблеми.

Я є впевнений в тому, що члени, секретарі та всі інші союзові урядовці, які мають до діла з пані Діячук і з п. Соханом, є вповні задоволені услугами цих двох департаментів.

Організаційний Відділ

До вислідів нашої організації праці в 1979 році можна мати багато побажань і застережень. Наші втрати в активних членах виносили 1.794 члени за минулий рік, а загальні втрати в членстві в тому році були 1.147. Ми не можемо дозволити на те, щоб ці втрати продовжувалися.

УНСоюз може бути гордий з Відділів і Округ Пенсильвенського стейту. Чотири Округи цього стейту виконали призначену їм квоту нових членів на 100 відсотків і вище. В тих Округах всі Відділи брали участь в організаційній кампанії. Пенсильвенія зорганізувала майже 1/3 всіх членів, приєднаних в 1979 році. Велика заслуга в цьому є нашого невсипущого старшого обласного організатора Степана Гавриша, який пікл.ується тими Округами. Канада віджила з хвилиною, коли УНСоюз затруднив на працю обласного організатора на Округу Торонта і Ніягари п. Теодозія Волошина. Він першорядно виконує свою працю. Сума пересічного забезпечення членів в Канаді є на $1.000 вища, як сума пересічного забезпечення нових членів в Америці.

Задовільні висліди праці цих двох професійних організаторів вповні підтверджують наше давніше твердження, що УНСоюз, в додатку до жертвенної і відданої праці наших відділових секретарів, мусить полягати більше і більше на праці професійних продавців забезпечення.

Наш досвід із затрудненням на працю п. Вільяма Данька, якого рекомендував нам спеціяльний Організаційний Комітет і на що погодилися були всі члени Головного Екзекутивного Комітету за вийнятком головного організатора, показався невлучним і нещасливим потягненням. На нашу думку, п. Данько не міг подолати вимог, які накладено на нього. Він зрезигнував 31-го грудня 1979 р., не докінчуючи, згідно з контрактом, повного року праці. Повний звіт з його затруднення ще буде поданий.

Ми знову переконалися, що саме вміння продавати забезпечення не вистачає, коли йдеться про продаж життьового забезпечення УНСоюзу. Продавець мусить мати почуття братського духа і бути українцем, повністю відданим УНСоюзові, та бути льояльним до нього. Пан Данько був добрим продавцем на своїй попередній праці як теж умів нам себе продати. Але він не мав почуття братського духу, ані не мав жадного відношення до УНСоюзу, і з огляду на це не міг виконати того, чого ми від нього вимагали.

Наша невдача з п. Даньком не означає, що ми повинні занехати старання звороту до „професіоналізму", який поміг би нам у нашій організаційній праці. Це може нам декілька разів невдатися. Але колись остаточно нам пощастить знайти відповідних людей до праці.

І тому врешті Головний Екзекутивний Комітет запросив п. Джеймса А. Баллев, президента компанії Баллев, на промовця на нашій четверговій ранній сесії. Пан Баллев є відомим дорадником в братській ділянці і допоміг вже неодній братській організації здержати втрату членів. Він одержав від нас інформативний матеріял про нашу організацію, що допоможе йому її проаналізувати. Ми всі повинні уважно стежити за його порадами.

В додатку, здаючи собі справу з того, що нам потрібно теж ще інших засобів для пропагування нашого забезпечення, Екзекутивний Комітет запросив п. Славка Новицького, щоб він промовляв перед цим достойним зібранням і поінформував його про потребу виготовлення двох фільмів — один, який пропагував би продаж життьового забезпечення УНСоюзу, і другий, який показав би історію УНСоюзу і його осяги. Екзекутивний Комітет схвалив уже набуття фільму про продаж забезпечення і підписав контракт — кошт цього фільму виносить $25,000. Набуття другого фільму, що змальовував би історію УНСоюзу і його осяги та який коштуватиме $87.000, мусить схвалити Головний Уряд. Екзекутивний Комітет просить одобрити пропозицію п. Новицького. Ці фільми без сумніву підбудують добре ім'я УНСоюзу, а тим самим допоможуть в наших намаганнях його розбудови.

I am proud to be able to render my first report encompassing therein a full year of operations of the various departments of the U.N.A. over which the office of the presidency has jurisdiction.

As in the life of every individual and of every organization, so too with the U.N.A., there are accomplishments of which we can be justly proud, and there are failures of which we have had our share. **Nonetheless, we** must continue to try to overcome our shortcomings in order that our long term objectives will be achieved.

The Ukrainian National Association has experienced in 1979 its measure of plusses and minuses some of which I note in this report for your information.

This 1980 Annual Meeting of the Supreme Assembly gives all of us an opportunity to reflect on the uniqueness of the Ukrainian National Association as a fraternal. A distinguishing feature of our association is its representative form of government-The Supreme Assembly — freely and popularly elected by convention delegates, who in turn derive their authority from the membership of their respective branches. The entire process is democracy at work.

The annual reports of all members of the Supreme Assembly tell the story of 1979 as it concerns the Ukrainian National Association. It is a year of substantial progress in the financial and fraternal fields.

The report of the Executive Committee is nothing more than a report of its stewardship over the affairs of this association for the past year. Whether that stewardship was successful in its mission of service to our members and to the community, is yours to judge.

Recording & Financial Departments

If all of our departments were as efficiently supervised as the above listed departments, the task of the office of the presidency would indeed be a rewarding one. This is not to say that there are no problems that are faced by the respective heads of these departments, our Supreme Recording Secretary, Mr. Walter Sochan and our Supreme Treasurer, Mrs. Ulana M. Diachuk. Daily conferences are held, with the participation of our Supreme Organizer, Mr. Wasyl Orichowsky and current and long term problems are solved through consultation and cooperation.

I am certain that members, secretaries and all other U.N.A. officials dealing with Mrs. Diachuk and Mr. Sochan are thoroughly satisfied with the service that is rendered by these two departments.

Organizing Department

The results of our organizational effort in 1979 leaves much to be desired. Our losses in active membership were 1794 and our losses in total membership were 1147 for the year. We cannot allow these losses to continue.

The U.N.A. can be justly proud of all of the Branches and Districts in the State of Pennsylvania. Four districts fulfilled their assigned quota 100% or higher. In these same districts all branches took part in the organizing campaign. Pennsylvania organized almost 1/3 of all new members organized by U.N.A. in 1979. Much credit is due to Stefan Hawrysz, the tireless U.N.A. Senior Organizer assigned to the State of Pennsylvania.

Canada has come to life with the engagement by U.N.A. of Teodosij Woloshyn, as U.N.A. organizer for the Toronto District. Mr. Woloshyn's performance is praiseworthy. Canada's average new certificate is approximately $1,000 higher than the average new certificate in the U.S.A.

The commendable performance of these two professional organizers merely redoubles our previous conviction that the U.N.A. must rely ever-more on the services of a professional sales force, in addition to utilizing the devoted services of our branch secretaries.

Our experience with the hiring of William Danko, which was done upon recommendation of the Special Organization Committee, and with the concurrence of all members of the Executive Committee, except the Supreme Organizer, proved to be a diastrous step. Mr. Danko did not in our opinion prove equal to the task assigned to him. He resigned as of December 31, 1979, not completing a full year, as contracted. A full report shall be rendered on the results of his employment. Our experience has proven to us again that sales ability is not enough in the sale of U.N.A. life insurance. The Salesman must also be a fraternalist and a Ukrainian totally devoted to and loyal to the UNA. Mr. Danko was a good salesman for his prior employers and in selling himself to us. But he was not a fraternalist nor a U.N.A.'er and therefore could not cope with our expectations of him.

Our failure with Mr. Danko does not mean that we shall give up our effort to turn to "Professionalism" for aid in our organizing work. We may fail again and again. Eventually we will succeed in finding the right personnel.

Toward that end, the Executive Committee has invited Mr. James A. Ballew, President of the Ballew Company, to be a guest speaker at our Thursday morning session. Mr. Ballew is a well-known advisor in the fraternal field and has helped more than one fraternal association to turn off the faucet of membership losses. He has been furnished with some particulars about our organization for his analysis. His advice should be heeded by all of us.

In addition, in the knowledge that we need additional and new sale aids, the Executive Committee has invited Mr. Slavko Nowytski to speak before this distinguished assemblage and inform it of the desirability of producing at this time two films relating to sale of U.N.A. insurance and to U.N.A. History and Accomplishments. The sales-aid film was approved by the Executive Committee and a contract was signed therefor, its cost is to be approximately $25,000.00 The contract for the film depicting the history and accomplishments of the U.N.A. has been signed subject to the approval thereof by this Supreme Assembly. Its cost is to be approximately $87,500.00. The Executive Committee urges acceptance of Mr. Nowytski's proposals. They will undoubtedly build up the U.N.A. image, and, through that, aid us in our promotional efforts.

„Свобода"

В роках 1979 і досі в 1980-му редакційний штаб мав три поважні трудноші.

На минулому річному засіданні Головний Уряд обрав на головного редактора п. Василя Тершаківця. Протягом року виявлено, що він не має докторського диплому, як це він казав. Галас про його звільнення з боку деяких кіл притих після того, як Екзекутивний Комітет вирішив, що докторат не був вимаганою передумовою для того становища, яке він займав, і тому дозволив йому продовжувати виконування його обов'язків головного редактора. Ці обов'язки головного редактора вимагають присвяти багато часу і зусиль, що швидко мало багатозначний вплив на здоров'я п. Тершаківця — як це він заявляє у своєму листі до Головного Екзекутивного Комітету. Він зрезигнував зі свого посту в лютому 1980 та дістав іншу працю. Ми бажаємо йому всього доброго.

Дальшими втратами був відхід редакторів д-ра Євгена Федоренка та Ігоря Дляботи, які одержали інші редакторські становища в урядовому і приватному секторах. Досі ми ще не цілком заступили ці втрати. І їм бажаємо усього добра.

У склад редакції „Українського Тижневика" ввійшла — не на повний час — пані Галина Сміндак, найбільш здібна журналістка. Тепер ввесь тягар щотижневої редакційної підготови „Українського Тижневика" лежить на плечах пані Роми Сохан-Галзевич, яка виявилась спроможною до цього завдання. Ми пошукуємо до складу редакції „Українського Тижневика" додаткових молодих редакторів.

Після резигнації п. Василя Тершаківця, Головний Екзекутивний Комітет запросив п. Антона Драгана, щоб він обняв обов'язки головного редактора до цього засідання Головного Уряду, на якому ця справа буде розглянена. П. Драган не погоджувався не це, аргументуючи, що йому подобається теперішня його ситуація, яка дозволяє йому працювати і виконувати окремі доручення Екзекутивного Комітету. Тим не менше він з деяким ваганням перебрав свої попередні обов'язки головного редактора і виконував їх до 1-го травня 1980, передаючи тоді свої обов'язки Редакційній Колегії, зложеній з усіх редакторів.

У 1979-му році у склад редакції ввійшов — на базі неповного часу — д-р Володимир Душник.

Зенона Снилика, який був завідуючим редактором „Українського Тижневика", п. А. Драган перевів до редакційного штабу „Свободи", щоб заповнити місце, опорожнене відходом п. Тершаківця. Пані Людмила Волянська повернулася до редакції „Свободи" в лютому 1980.

Із цими доповненнями, редакцію „Свободи" тепер становлять: п. Володимир Левенець, пані Любов Коленська, п. Зенон Снилик, пані Людмила Волянська, п. Ярослав Гайвас і д-р Володимир Душник.

Негайною проблемою, яка стоїть тепер перед Головним Урядом, є обрати із наявного персоналу головного редактора, який відповідав би цьому завданню.

Головний Екзекутивний Комітет пропонує, щоб Головний Уряд на цьому засіданні, замість вибирати головного редактора, назначив звідуючого (менаджінг) редактора та надав Головному Екзекутивному Комітетові право суспендувати, або звільнити і заступити такого завідуючого редактора іншим на випадок його неспроможности виконувати обов'язки такого становища. Після належного виконування таких обов'язків, Головний Уряд на черговому річному засіданні міг би потвердити такого завідуючого редактора на пост головного редактора.

Річний звіт Предсідника не був би повний без згадки про нашого редактора-емерита п. Антона Драгана та його постійну готовість допомогти не тільки радою і порадою, але й практичною працею. Він був редактор Альманаха УНС на 1980-ий рік та подбав, щоб цей альманах вперше від багатьох років знову своєчасно появився друком. Він також був автором статтей на рекомендовані йому Головним Екзекутивним Комітетом теми окремого значення і важливости для членів УНС та для наших українських громад в Америці.

Відносно публікації „Свободи" УНС має перед собою ще іншу і довготривалу проблему. Мова про надмірні кошти наших публікацій. У 1979-му році УНСоюз мусів доплатити зі своєї каси на підтримку ведення цього підприємства суму 407,000.00 долярів. Самі тільки видатки на пошту збільшилися в тому році, в порівнянні з попереднім, на 64,000.00 долярів. Працівники постійно домагаються більших платень і кошти видавництва постійно збільшуються.

Головний Уряд мусить поставити сам собі такі питання:

1. Як довго і до якої міри УНСоюзові буде дозволено видавати такі великі суми на цю публікацію?

2. Коли асекураційні власті скажуть УНСоюзові, що такі публікації не є суто братерською службою для наших членів і тому мусять бути скорочені.

3. Чому не-члени, які користають з такої служби, не повинні поносити її коштів?

Ми мусимо взяти на увагу збільшення висоти передплати на ці публікації, однаково від не-членів, як і членів. УНСоюз повинен доплачувати до передплат членів, але намає усправедливлення такої доплати для не-членів.

Головний Екзекутивний Комітет зробив уже перший крок у цьому напрямі, змінивши висоту передплати на „Український Тижневик", щоб видвигнути цю справу на передове місце. Головний Екзекутивний Комітет представить Головному Урядові на затвердження, відкинення чи перевірку повний звіт про це.

Друкарський відділ має нарешті повний і відповідно доповнений склад кваліфікованого персоналу. Ведення цілого підприємства „Свободи" є в руках пані Люби Лапичак, яка виконує свої обов'язки зі знанням і посвятою.

Друкарня має тепер уже всю потрібну для задовільної продуктивности машинерію. Недавно закуплено за приблизно 27,000.00 долярів офсетну пресу, на якій УНСоюз зможе друкувати книжки і журнали свої власні і на замовлення для інших на базі спеціяльних робіт. Ми також закупили електричний ніж та електричний лінотип для спеціяльних робіт.

Головний касир здасть повний фінансовий звіт про видання „Свободи".

Svoboda

The Editorial Staff suffered three serious setbacks during 1979 and to date in 1980.

At the last annual meeting, the Supreme Assembly elected Mr. Basil Tershakovec as Editor-in-Chief. It was revealed during the year that he did not possess a doctors degree as he had alleged. The clamor for his resignation on the part of some circles died down after the Executive Committee determined that the doctorate was not a pre-requisite for the position held by him and, therefore, allowed him to continue his duties as Editor-in-Chief. The duties of Editor-in-Chief call for expenditure of a great deal of time and effort which soon had a telling effect upon Mr. Tershakovec's health. He resigned his position in February 1980 having obtained a position in in-house journalism. We wish him well.

The other losses were Editors Dr. Evhen Fedorenko and Mr. Ihor Dlaboha who obtained other journalistic positions in the private and government sectors. We have not yet recovered fully from these losses. We wish them well.

Ukrainian Weekly editorial staff has been joined by Mrs. Helen Smindak, a most capable journalist, on a part time basis. The entire burden of putting the Ukrainian Weekly together each week now rests upon the shoulders of Mrs. Roma Sochan-Hadzewycz, who has proven herself equal to the task. We are seeking additional young editors to join our Ukrainian Weekly staff.

Upon resignation of Mr. Basil Tershakovec, the Executive Committee implored Mr. Anton Dragan to assume the duties of Editor-in-Chief until this meeting of the Supréme Assembly when this matter would be considered. Mr. Dragan never agreed affirmatively arguing that he enjoys his present situation which allows him to work on special projects for the Executive Committee. Nonetheless, and reluctantly, he resumed his former duties as Editor-in-Chief and performed them until May 1, 1980, when he handed over his duties to a Collegium composed of the entire editorial department.

Dr. Walter Dushnyck joined the Svoboda Editorial Staff in 1979 on a part time basis.

Mr. Zenon Snylyk who was the Managing Editor of the Ukrainian Weekly, was transferred to the Svoboda editorial staff by Mr. Dragan to fill the vacancy created by the resignation of Mr. Tershakovec. Mrs. Ludmila Wolanska returned to the Svoboda editorial staff in February 1980.

With these additions the Editorial Staff of Svoboda is now composed of Mr. Wolodymyr Lewenec, Mrs. Luba Kolenska, Mr. Zenon Snylyk, Mrs. Ludmilla Wolanska, Mr. Jaroslaw Hayvas, and Dr. Walter Dushnyck.

The immediate problem facting this Supreme Assembly is to choose an Editor-in-Chief equal to the task from the available personnel.

The suggestion of the Supreme Executive Committee is that this Supreme Assembly appoint a Managing Editor for the next year, in Liuof an Editor-in-Chief, with a right vested in the Supreme Executive Committee to suspend, or fire and replace, such managing editor in the event of non-fulfillment of the duties of such position by such appointed editor. After proper performance such Managing Editor could be confirmed as Editor-in-Chief at the succeeding Annual Meeting of the Supreme Assembly.

No Annual Report of the President would be complete without due thanks and appreciation being paid to our Editor Emeritus Mr. Anton Dragan. His willingness to help, his advice and clarity of thought are greatly valued by the Supreme Executive Committee. He has more than done his best in compiling the material for the 1980 U.N.A. Almanac which was timely published for the first time in many years. He wrote special articles on subjects assigned to him by the Executive Committee and of interest and special importance to the U.N.A. membership and our Ukrainian Communities in America.

The U.N.A. is facing another, long term, problem as far as the Svoboda publication is concerned. The costs of our publications are exorbitant and the U.N.A. had to pay in 1979 out of its treasury to subsidize such operation the sum of $407,000.00. Postage alone had increased by $64,000 over 1978. Employees are demanding ever increasing wages and salaries and cost of operations keeps increasing.

The Supreme Assembly must ask itself, the following important questions:

1. How long and to what extent will the U.N.A. be allowed to expend such large sums for this publication?
2. When will the authorities tell the U.N.A. that such publication is not purely a fraternal service to our members, and therefore must be curtailed?
3. Why should the non-member beneficiaries of such service not bear the full cost of same?

We must consider increasing the subscription rates for such publications for member and non-members alike. The U.N.A. should subsidize subscription rates for members, but there is no justification for such subsidy for non-members.

The Executive Committee has taken such first step in revising the subscription rates for the Ukrainian Weekly to bring this problem to the forefront. A full report on this will be made by the Supreme Executive Committee to this Supreme Assembly for ratification, disapproval, or revision.

The printing department has at long last a full and adequate complement of capable personnel. The entire Svoboda operation is capably and devotedly administered by Mrs. Luba Lapychak.

The printing shop now possesses all the machinery it requires for an efficient operation. Recently a Aurelia Commander offset press has been purchased at an approximate cost of $27,000.00 to enable the U.N.A. to print books and magazines for its own account and for others on a special job basis. We have also purchased an electric cutter and an electric linotype machine for special jobs.

The Supreme Treasurer will render a complete financial ...oda operations.

(Продовження звіту в черговій частині протоколу).

Веселих Свят!

БЕЗЖУРНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
ГРИГОРІЙ і ТЕРЕСА БОЖИК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р ПЕТРО і ЛІЛЯ КОЗІЦЬКІ
з донями
ЛІЛЕЮ і ЛЯРИСОЮ

Бетлегем, Па.

РАДІОПРОГРАМА „УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРНА ГОДИНА"
зі станції WDLC, Порт Джервіс, Н. Й.
бажає
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
всім Спонзорам, Жертводавцям, Слухачам та всій Громаді Українського Села в Ґлен Спей і околиці.
ХРИСТОС РОДИВСЯ! — СЛАВІТЕ ЙОГО!
Ярослав Ґавур • Ярослава Гунчак • Єлисавета Ґеба

КОМІТЕТ
БЕРЕЖАНСЬКА ЗЕМЛЯ
в Ню Йорку
бажає
Веселих і Щасливих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
всім Членам Комітету і всім Бережанцям.
Управа Комітету

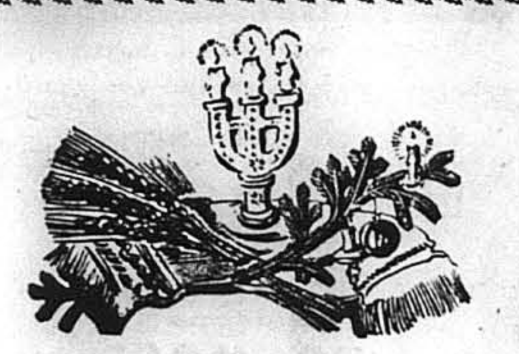
•

Пригадуємо, що можна ще набути книжку „БЕРЕЖАНСЬКА ЗЕМЛЯ"
BEREZHANY
98 Second Ave., New York, N.Y. 10003

ШКОЛА КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА в НЮ ЙОРКУ
щиро вітає
з Різдвом Христовим та Новим Роком
Владик і Духовенство Українських Церков, усіх Бандуристів у вільному світі розсіяних і на Україні та Любителів бандури, а зокрема Жертводавців і Добродіїв нашої Школи та всіх Українців у вільному світі і на Батьківщині.
Управа Школи

З нагоди
Свят Рождества Христового
і
Нового Року
своїм Рідним Гуцулам, їх Родинам, Приятелям, Церковним і Громадським Установам, та всім Українцям у вільному світі, і там на Рідній, не своїй Землі
Веселих Свят, Щасливого Нового Року
та незломної віри в перемогу
„Добра над злом"
щиро бажає
УПРАВА ГУЦУЛЬСЬКОГО Т-ВА
„ЧЕРЕМОШ" у Філядельфії, Па.

Веселих Свят!

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Родині, Знайомим та Дорогим Гостям
Українського Ресторану
LESHKO RESTAURANT
бажають власники
ІВАН і МАРІЯ ДРОБЕНКО
і СИНИ
111 Ave. "A", New York City **473-9208**

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ!
пересилає
СОФІЯ СТЕЦУРА

Рідним, Товаришам по Зброї і по Перу, Приятелям, Краянам і Великій Реґіональній Родині —
ЩАСЛИВИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ! —
ІВАН ДУРБАК з РОДИНОЮ

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Ню Йорку
МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
передає цією дорогою
З НАГОДИ ВЕЛИЧНЬОГО ПРАЗНИКА
Христового Різдва та Нового Року
щирі привітання та побажання
Блаженнішому Патріярхові Йосифові І., Високопреосвященнішому Митрополитові Мстиславові, Високопреосвященішим і Преосвященішим Ієрархам Українських Церков, Високопреподобному і Всечеснему Духовенству та Українському Громадянству Великого Ню Йорку — зокрема Проводам і Членству тих наших організацій і установ, що виказали своє зрозуміння і свою відданість для релігійно-церковних і національно-громадських потреб і співпрацювали із проводом нашої Української Громади для добра нашої Рідної Української Церкви та нашого Народу.
ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!
ЗА УПРАВУ КОМІТЕТУ:
Михайло Шпонтак, гол **Андрій Прятка**, секр

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ 1981-им
Крайова Старшина
СОЮЗУ БРАТСТВ і СЕСТРИЦТВ АМЕРИКИ
ЩИРОСЕРДЕЧНО ВІТАЄ
Блаженнішого Патріярха Йосифа з усією Ієрархією, Духівництвом і Вірними в Україні і розсіянні сущими, наших Братів Християн інших віровизнань й усіх Людей Доброї Волі та бажає всьому Українському Народові благословенного життя і кращої майбутности в обличчі критичних подій для світу і нашого народу.
Христос Родився! *Славте Його!*
Василь Маркусь, *голова*
Володимир Процюк, *член*
Мирон Панчук, *писар*
Орися Гарасовська, *заступник голови*
Ярослав Кривяк, *скарбник*

ЯРОСЛАВ і МАРІЯ ВИЖНИЦЬКІ
з дітьми
ЮРІЄМ і ЛЮБОЮ
бажають
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
і
Здорового Нового Року!

Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ"
у Ню Йорку
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ
щиро вітає
наших Членів, Прихильників і все Українське Громадянство.
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Адв. Роман Гуглевич, президент
Д-р Іван Флис, секретар
Інж. Іван Гурик, скарбник
Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union
108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
Tel. (212) 473-7310

Ієрархії, Духовенству, Монашеству, Членам Українського Патріярхального Товариства та всім Вірним Помісної Української Католицької Церкви
пересилаємо
з нагоди Христового Різдва і Нового Року
найщиріші побажання всього добра і блага —
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Крайова Управа
УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА в ЗСА

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ в НЮ ЙОРКУ
з нагоди
Різдва Христового та Нового Року
засилає
найщиріші побажання Начальному Пластунові, Пластовим Проводам та Управі Пластприяту, а зокрема всім Фундаторам, Добродіям, Будівничим та Жертводавцям Пластового Дому в Ню Йорку.
Дирекція Пластової Фундації в Ню Йорку
Адреса: Plast Foundation, Inc., 144 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

З Різдвом Христовим,
Святим Йорданом
і Новим Роком
поздоровляє
ВСІХ ВШ. ПОКУПЦІВ, ПРИЯТЕЛІВ та ЗНАЙОМИХ
АРКА в НЮ ЙОРКУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ,
ЩАСЛИВОГО, ЗДОРОВОГО НОВОГО РОКУ
бажає Родині, Приятелям і всьому Українському Народові!
ПАВЛИНА СМЕРЕЧИНСЬКА
104, 2nd Ave., apt. 11
New York, N.Y. 10003

ЩЕРАЗ ДЛЯ ВСІХ ДАВНЕ АЛЕ ЩИРЕ ПОЖЕЛАННЯ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
Абисьте мали щастя з кожним сильним кроком.
Щоб Ваші очі лиха не видали,
Ваші чисті мислі ластівками літали.
Вам господині, хай Бог нагородить,
Що гарно газдуєте у своїй господі.
Де поступить Ваша ніжка, хай там радість сходить,
Хай про Вас старе і мале лиш добре говорить.
Висьте були серцем добрі, усміхом ласкаві,
Першували між челядю як над всіми пава.
Аби руці, нозі і голова не боліла,
Жура в світі щоб пропала, личка не плісніли.
Бисьте мали душу горду, пишну як смерека,
Життя щоб Вам плило річков з меду і молока.
Аби Вам зазулиці накували літа,
Кілько очків на облаці, кілько веснов цвіта.
Аби лани колисались з жита і пшениці,
Бисьте в гаразді панували на штири світлиці.
Щоб блестіли у Вас гроші, білі вербениці.
Аби собі забагали лиш молока від птиці.
Бисьте в шовках похожали, в золотих підковах,
І щасливо довго жили і були здорові.
Веселих Свят, доброго здоров'я і много літ
щасливих і веселих, бажає Вам
М. СУРМАЧ з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

УПРАВА та ЧЛЕНИ ДЕТРОЙТСЬКОГО ВІДДІЛУ ПРИХИЛЬНИКІВ ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНР в ЕКЗИЛІ
з нагоди
60 РОКОВИН ІСНУВАННЯ УРЯДУ НА ЧУЖИНІ
та з нагоди
СВІТЛОГО СВЯТА РІЗДВА ХРИСТОВОГО

сердечно вітають та висловлюють щирі побажання: — щастя, здоров'я та успіхів в праці і Божих Благословенств в Новому 1981 році

ВИСОКОДОСТОЙНИМ:

Президентові Миколі Лівицькому

Вайспрезидентові проф. Миколі Степаненкові

Прем'єрові академіку проф. Я. Рудницькому
Віцепрем'єрові Стефанії Букшованій
Віцепрем'єрові інж. П. Лимаренкові
Голові УНРади редакторові А. Біляєву
Членам Уряду та експозитури;
Меценатові Миколі Шпиткові, В. Федорончукові, А. Широкостепу, М. Липовецькому, К. Степовому.
Керманичеві Ресорту Зовнішньої Інформації Д-рові Теодозієві Онуферкові
Керманичеві Ресорту Військових Справ Ген.- хор. К. Мадзенкові та його заступникові Д-рові Р. Багатюкові
Керманичеві Ресорту Фінансових Справ УНРади інж. Ю. Храневичеві та його заступникові К. Луценкові
Керманичеві Ресорту Преси і Інформації ред. О. Лисякові
Керманичеві Ресорту Культури, видатному письменникові Уласові Самчукові
Директорові Інституту Симона Петлюри проф. Олегові Підгайному
Редакторам і Адміністрації газети „Мета" та всім прихильникам і трудівникам нашого Екзильного Уряду та Національної Ради.

Голова
Управи Відділу Прихильників УНР в Детройті
Федір Ів. Федоренко
Секретар Відділу
Катерина Потапенко

Веселих Свят!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ, — СЛАВТЕ!

Христос Рождається!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Шановним Гостям і Симпатикам
та Своякам, Друзям і Знайомим
бажає
М. Росцішевський — власник
BLUE & GOLD TAVERN
79 E. 7th Street Tel.: 473-8918
New York, N.Y. 10003 GR 5-2804

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
Щасливого Нового Року
— *бажають* —
ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ
— і —
ПЕТРО КУПЕР
власники фірми
B & B MEAT PRODUCTS
168 BEDFORD AVENUE BROOKLYN, N.Y.
Tel.: EV 8-2811

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
своїм ВШ. ПОКУПЦЯМ
бажає
ВОЛОДИМИР ПОЗНАХІВСЬКИЙ — ВЛАСНИК
М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ
Market Quality Market
129 Market Street, Passaic, N.J. Tel.: GR 1-1345

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
ВШ. ПОКУПЦЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ
— *бажають* —
Я. КУХТИН і СОФІЯ МАНЬКО з ДІТЬМИ
власники фірми
„КОСМОС"
4944 N. Broad St., Philadelphia, Pa. 19141 GL 7-5664

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ!
вітаємо наших Шановних Гостей,
Приятелів і Знайомих,
бажаємо всім: щастя, здоров'я та сповнення надій і сподівань.
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
МАРІЯ і МИКОЛА ГАНІНИ
ВЛАСНИКИ
VILLA MARIA
209 E. Crocus Rd. ■ Wildwood Crest, N.J. 08260
Tel.: (609) 522-9005

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажає* —
Duchynski-Cherko Inc.
FUNERAL HOME
111 YONKERS AVENUE YONKERS, N.Y.
Тел.: YO 3-6121

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
ВСІМ УКРАЇНЦЯМ
засилає
МИХАЙЛО ЯЦКІВ
MICHAEL R. YACKIW — FUNERAL HOME
1270 Norton Street ■ Rochester, N.Y. ■ 544-5000

ХРИСТОС РАЖДАЕТЬСЯ!
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
— *бажає* —
УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.), Union, N.J. 07083
(201) 964-4222

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
бажають
ЯРОСЛАВА і СТЕФАН ЛЮТАКИ, власники
HOLIDAY LOUNGE
COCKTAILS and DINNER
75 St. Mark's Pl. (8th St.)
SP 7-9637 New York City

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажає
Noble Offset Printers, Inc.
Спеціялісти книжкової літографії для передових видавництв — книжки, обкладинки, сорочинки, різного роду папір на складі, друк, одно- і двокольоровий.
NOBLE OFFSET PRINTERS, INC.
419 Lafayette St. New York, N.Y. 10003
(212) 777-1300

Христос Рождається!
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Українському Духовенству, Організаціям,
ВШановним Клієнтам і Знайомим
щиро бажає
ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК
власник
УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ
ASTORIA
MEAT PRODUCTS INC.
35-09 Broadway Long Island City, N.Y. 11106
(між 35-36 вул.) Tel.: 726-5663

Христос Рождається!
Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого
Нового Року бажає Всім Управа
Bankers Federal Savings
and Loan Association
A Mutual Savings and Home Financing Institution
130 SECOND AVE. NEW YORK, N.Y. 10003

Дорогим Гостям, Друзям та Знайомим
бажають
ЩИРО СЕРДЕЧНЕ
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
ОЛЕКСА, МАРІЯ, ТОНІ
ШУМИЛО
LEXINGTON HOTEL
Lexington, N.Y. Тел. (518) 989-9797

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Покупцям, Знайомим, Всечеснішим Отцям, ВПреподобним Сестрам та всьому Українському Народові
бажають
ВАСИЛЬ і АННА НАТИНА
зі сином ВОЛОДИМИРОМ
власники
NATYNA DELICATESSEN
97-10 101st Ave., Ozone Park, N.Y. Tel. 845-5513

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
— *бажає* —
РОДИНА ПАСЕВИЧІВ
N.E. Corner Franklin & Brown Sts.
109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.
MA 7-1320 DA 9-1844

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажає* —
Музика і Син
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
2154-57 W. Chicago Avenue
CA 7-1222 CHICAGO, ILL. BR 8-7767

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
від ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ
Теодора Волиніна
Займається похоронами в Ню Йорку, Брукліні і околиці. Допомагає в похоронах в цілій Америці і всіх країнах світу.
Чесна і солідна обслуга. *Модерна каплиця.*
Theodore Wolinnin, Inc.
FUNERAL HOME
123 East 7th Street, New York 9, N.Y. Tel.: GR 5-1437

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
пересилає
Всечесному Духовенству, всім Організаціям,
Приятелям і всьому Громадянству
Trzaska Funeral Home
648 — 4th Avenue, Brooklyn, N.Y., Tel.: SO 8-6890
6741 — 5th Avenue, Bay Ridge, N.Y., Tel.: 748-4860
LICENSED MGRS
ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА
АДЕЛЯ ТЖАСКА МАРЧАК

Шановним нашим
ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажають* —
С. САВЧУК і Б. ГАЛАГАН
власники ФІРМИ
Brody Meat Prod., Inc.
96 Second Avenue — New York, N. Y. 10003
Tel.: GR 5-5052

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят та Щасливого Нового Року
Родині, Покупцям, Знайомим
бажають
Юліян і Марія Бачинські
власники **EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.**
139 – 2nd Avenue
(Між 8 і 9 вул.)
NEW YORK CITY
Tel.: CA 8-5590

Вечір АБН у Ню Йорку

Хоча був робочий день, четвер, 1-го грудня ц.р., заля Дому Організацій УВФронту при 136 Друга авеню в Ню Йорку була переповнена; відрадно, що було багато молоді, головно з ТУСМу і СУМ-А. Господарем був другий Відділ ООЧСУ.

Вечір був скликаний заходами ПАБНА — президент проф. Пітер Витенус, віцепрезиденти — інж. Михайло Шпонтак і Чарлз Андреански, які були в президії, а також проф. Володимир Микула, який провадив цим інформаційним вічем. Головними доповідачами були мгр Слава Стецько і проф. Ч.Андреански, представник малярських борців за свободу.

У першій частині мгр С. Стецько, член ЦК АБН із Европи, англійською мовою в цікавій формі поінформувала про значні осяги делегації ОУН та АБН на Гельсінкській конференції у Мадриді, про що широко писала еспанська, англійська, німецька і французька преси. У другій частині проф. Чарлз Андреански доповідав про суттєву різницю між націоналізмом, який тепер як рух охопив увесь світ, і нацизмом-расизмом та шовінізмом, котрі з творчим націоналізмом не мають нічого спільного. Події в Польщі і в Афганістані доповідач назвав початком кінця російської імперії СССР.

Обидві доповіді викликали численні запитання, на які відповідали прелегенти з повним знанням порушених справ і проблем та з вірою в доцільність дальшої боротьби за розвал так званого СССР.

На вечорі були також представники різних народів, які входять до складу АБН — Східня Німеччина, Румунія, Словаччина, Малярщина, Балтійські країни та інші.

І прелегенти, і учасники віча засудили так зв. Гельсінкські умови, як паперові і як ворожі для поневолених народів, бо вони визнають за Москвою недоторканість кордонів тюрми народів.

риське прийняття, приготоване панями з ОЖ ОЧСУ і управою Дому.

У суботу 13-го грудня, відбулася велика антимосковська маніфестація польських борців за свободу Польщі біля будинку совєтської летунської компанії „Аерофлоту" (45 вул. і 5-та авеню в Ню Йорку). У тій демонстрації взяли участь і представники народів АБН у тому й чимало молоді, яка була на важливих доповідях мгр Слави Стецько і проф. Чарлза Андреанського в Домі ОУВФронту.

Такі зустрічі з представниками народів АБН побажано влаштовувати частіше.

Н.Н.

Українська Опера Ґільдія і виставка Григорія Крука

Українська Оперна Ґільдія на спілку з Канадсько-Українською Оперною Асоціяцією зробили нашій громаді несподіванку: підготовила виставку скульптора Григорія Крука. Виставка відбулася у неділю 7-го грудня ц. р., в елегантному сальоні Парк Таверс від 1-ої до 4-ої години по полудні і її відвідало досить велике число зацікавлених. Відвідувачі могли побачити не тільки мініятюри мистця розкладені на столах, та його чудові голівки на підвищеннях, книги про його творчість, але також почути коротку гарну музичну інтерлюдію, виступ молодого студента-челіста Бориса.

Увечері в тому самому приміщенні в 7:30 год. відбувся „Вечір подяки тим, що помогли з оперою „Купало". Коло 70 осіб заповнило привітний сальон. Вечір відкрила голова Ґільдії Н. Геник-Березовська, яка привітала всіх присутніх, а головно дириґента маестра В. Колесника та почесних патронів опери: д-ра Б. Запутовича, скрипаля д-ра С. Старика та режисера В. Курлюка.

Після привітання відбувся „міні-концерт", на якому виступив бандурист Петро Косик та співачка Іванна Коломиєць. П. Косик виконав два інструментальні твори — „Дарую цю пісню тобі" і „Фантазію на народні пісні" його власної композиції. Гра на бандурі в цьому інтимному сальоні звучала настроєво. Молода співачка, стипендистка нагороди „Герман Ґайґер-Торел за 1980", виконала арію з опери „Ля регатта Венеція" Россіні та арію з опери „Богема" Пуччіні. Обидвоє молодих мистців дістали від Ґільдії в подяку книгу про мистця Курилика.

Після концерту Алла Шкляр, голова Канадсько-Української Оперної Асоціяції, з ентузіязмом розказала про пляни оперного хору у новому році. Концерти в Монтреалі та Оттаві і 10-го травня ґаля-концерт в Торонто в Месі Голл. У програмі концертів — уривки з українських опер. А. Шкляр згадала за переговори з Ню Йорком і жартома додала, що Метрополітальна Опера закрила цей свій сезон через катастрофальну фінансову ситуацію, а Українська Опера їде до Ню Йорку. Порівняла кількість хористів канадської опери з „ґрандіозним" числом в українській. Сказала важливу новину, що приготовляється нова опера „Запорожець за Дунаєм", прем'єра якої відбудеться 17-го і 18-го жовтня в Торонто. А. Шкляр підкреслила, що це буде не звичайний-буденний „Запорожець", а київська версія опери.

Дириґент Володимир Колесник у короткому слові пояснив, що це є „київська версія". Так що оперу тепер грають у Київській та Львівській Операх. Поперше, це інша оркестрація ніж та, до якої ми звикли; подруге, це не опера про п'яного козака... Це українська клясика, яку дириґент порівняв з „Севільським цирульником" Россіні та „Ентфірунґ аус дем Серай" Моцарта.

Вечір закрила Ніля Геник-Березовська, а присутні ще довго при вині та каві оглядали скульптури Крука та обговорювали пляни Української Опери.

Оксана Бризгун-Соколик

ПОМЕР БЛ. П. ОСИП САРАХМАН

Честер, Па. — У середу, 31-го грудня 1980 року тут помер після довшої недуги бл. п. Осип Сарахман уроджений в Бориславі, Дрогобицького повіту в Україні. Покійний був суспільно-громадським діячем і членом багатьох організацій. Парастас в неділю, 4-го січня ц. р. о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Накреллі при 2217 Бровденс вулиці у Честер. Похорон в понеділок, 5-го січня о год. 9-ій рано з церкви св. Духа на цвинтар св. Марії у Факс Чейсі.

✝

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 31-го грудня 1980 року,
по довгій і тяжкій недузі, померла,
наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.
МАРІЯ з КУЗЬМІНСЬКИХ
КОЖЕНЬОВСЬКА

на 92-му році життя.

ПАНАХИДА в неділю, 4-го січня 1981 р., о год. 5-ій веч., в похоронному заведенні Насевичів при Френклін і Бровн вул., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в понеділок, 5-го січня 1981 р., о год. 9-ій ранку, з того ж похоронного заведення до катедри Непорочного Зачаття П. Д. Марії, а опісля на цвинтар на Факс Чейс.

Горем прибиті:

донька — ІВАННА АНТОНЯК з родиною
син — МАРІЯН з родиною
син — ЧЕСЛАВ з родиною
синова — ІРЕНА з родиною

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
ДРУЖИНИ і МАТЕРІ

бл. п.
СТЕФАНІЇ КАРАСЬ

дня 8-го січня 1981 року
буде відслужена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в церкві св. Духа в Бруклині, Н. Й.
о год. 7:30 веч.

Родину і Приятелів просимо ласкаво про святі молитви за Покійну.

о. диякон БОГДАН — чоловік
ХРИСТЯ — дочка
ІВАН — син

В дні 3-го січня 1981 року —
у П'ЯТДЕСЯТ ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ УРОДИН

бл. п.
ВОЛОДИМИРИ ЦЕНКО

що відійшла у Вічність 11-го червня 1980 року,
відбудуться слідуючі
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в Римі — в церкві свв. Сергія і Вакха;
у Філядельфії — в церкві Христа Царя —
храму Зарваницької Матері Божої.

Просимо Приятелів і Знайомих помолитись враз з нами за Її праведну душу.

•

У Її пам'ять, складаємо жертву на будову Церкви в Люрді
5 000 долярів
(на уфундування одної з п'яти бань)

Д-р МИКОЛА ЦЕНКО — муж
Д-р ОЛЕКСІЙ і Д-р МАРТА — син і синова

✝

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що 31-го грудня 1980 р., ранком, по довгій недузі,
з Божої Волі, відійшла від нас
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п.
ІВАННА з КОХАНОВСЬКИХ
ЛЕВИЦЬКА

народжена 14-го лютого 1900 року в Рожнітові, Галичина, учасниця Визвольних Змагань, б. учителька дівочої гімназії у Станиславові.

ПАНАХИДА — в неділю, 4-го січня 1981 р., о год. 7-ій веч., в похоронному заведенні Насевичів при 109 Tabor Rd. Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в понеділок, 5-го січня 1981 р., о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Царя Христа при Каюґа вул., а звідтам на український католицький цвинтар у Факс Чейс.

В глибокому смутку:
муж — ІВАН
дочки:
АНЯ КЛОС
УЛЯНА МЕГЕР з мужем ДЖОВОМ
внуки:
АДРІЯН КЛОС з дружиною ГАЛЕЮ
МАРКО КЛОС
НІНА О'ЛІРІ з мужем МАРКОМ
та СТЕФАНИК
брат — ЗЕНОВІЙ КОХАНОВСЬКИЙ з дружиною СТЕФАНІЄЮ, дітьми та внуками

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

•

Замість квітів на свіжу могилу, Родина просить складати пожертви на Патріярший Фонд.

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що дня 30-го грудня 1980 року, з волі Божої, по довгій і тяжкій недузі,
відійшов від нас у Вічність, проживши 96 років,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п.
МИХАЙЛО ГУМЕНЮК

б. управитель народніх шкіл на Рідних Землях та Шкіл Українознавства в Ню Йорку й Асторії.

ПАНАХИДА у п'ятницю, 2-го січня 1981 року, о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні Thomas Quinn, 35-20 Broadway, Асторія, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 3-го січня 1981 року, о год. 9:15 ранку, з церкви Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
дружина — ВАРВАРА
син — ЛЮБОМИР з дружиною СТЕФАНІЄЮ і родиною
син — РОМАН з дружиною АЛЕКСАНДРОЮ і родиною
син — ЯРОСЛАВ з дружиною СЛАВОЮ і родиною
Ближча і дальша Родина в ЗСА й Україні

ДРУГИЙ ВІДДІЛ ООЧСУ — ОСЕРЕДОК СУМ-А ім. ген. хор. ТАРАСА ЧУПРИНКИ в НЮ ЙОРКУ
влаштовують

ТРАДИЦІЙНУ НОВОРІЧНУ
ЗАБАВУ — МАЛАНКУ

Субота, 10-го січня 1981 року о год. 9-ій веч.
в авдиторії школи св. Юра в Ню Йорку
при 215 Схід 6-та вул.
До танцю гратиме популярна оркестра „ІСКРА"

В програмі забави: новорічні побажання Голів Організацій.

Столики просимо замовляти в канцелярії Осередку СУМ-А, у вечірніх годинах, ч. тел.: (212) 473-3467
Вечірний стрій побажаний

На Новорічну забаву сердечно запрошуємо Шановне Українське Громадянство і Молодь м. Ню Йорку й околиць.

Думки...

(Продовження зі стор. 2)

словакам, Мармареш-Сигіт — румунам. На всій території розділеної України збільшується натиск на українську національну свідомість: під диктатурою московського політбюра робиться спроба перетворити українців та інших не-росіян в частину „совєтського народу"; недобитки української людности під режимом польським, словацьким і румунським засуджено також на денаціоналізацію. Це діється в той час, коли поляки, румуни й словаки самі перебувають під страхом від збройних сил „старшого брата".

Коли згадуємо події Другої світової війни, то треба пам'ятати, що шлях для совєтсько-російського імперіялізму промостили політичні діячі Заходу. На нарадах у Ялті 1945 року Рузвелт і Черчілл дали вільну руку Сталінові діяти в Східній і Центральній Европі. Москва використала цю нагоду не тільки супроти Німеччини, але також і проти своїх тодішніх союзників — Америки й Великобританії. Відомий американський дипломат Джордж Кеннан пише про „дитячі помилки (childish mistakes) президента Рузвелта, котрий не хотів бачити імперіялістичної політики Сталіна, „кавказького бандита" (так його назвав американський посол у Москві Джон Булітт) і трактував його як джентлмена, котрому можна вірити на слово.

Признання Москві „сфери впливу" в Европі на конференції в Ялті було не єдиною помилкою західніх великодержав. Якось забулося в політичних сферах Вашінгтону й Лондону, що за смерть мільйонів й руїни в Другій світовій війні відповідальність мав не тільки Гітлер, але в неменшій мірі також Сталін: договір у Москві, що його підписали — Молотов і Ріббентроп 23-го серпня 1939 року, відкрив Гітлерові шлях агресії на Польщу. Сталін став союзником західніх великодержав тільки після агресії Гітлера на СССР 22-го червня 1941 року.

1945 року тільки американський уряд мав у своїх руках атомову зброю і міг би продиктувати свою волю паліям війни, які засіли в мурах Кремлю. Це рішення Вашінгтону благословили б усі миролюбні люди на світі. Однак сталося інакше. Атомова зброя у руках московської шайки (так назвав російський соціял-демократ Юлій Мартов партію Леніна ще перед Першою світовою війною) — ця зброя дає наслідникам Леніна-Сталіна можливість шантажувати і терроризувати всі народи.

Склалася дивна, трагічна ситуація: спроби поляків створити у себе вільний устрій, без партійного терору привітали мільйони людей у різних країнах світу. Але всюди в політичних колах поширений страх, щоб польський народ не створив таких реформ у себе, які могли б накликати на Польщу агресію „старшого брата". Бо з того Польща стала б вогнищем війни в Европі і в цілому світі. Польським демократам приходять поради зі Заходу: в реформах не переступити „межі" і не дратувати „старшого брата". Це значить — визнати „провідну ролю" диктаторської Комуністичної партії, діяти „по мірі можливости, відповідно до підлости" (По мере возможности, применительно к подлости): так писав російський сатирик XIX віку М.Салтиков-Щедрін.

Давні помилки й злочини („кривда стара" — казав Іван Франко) впливають і на долю пізніших поколінь людського роду. Живемо під мечем Дамокла...

„Радіймо..."

(Закінчення зі стор. 1)

міст запльомбовані цинкові труни з тілами тих, що „палі за родіну" аж у далекому Афганістані. На жаль, не згадували ті, які привозили ті труни, за яку саме „родіну" наклав головою син під'яремної України? Розривалося від безмежного болю серце у тих, чия дитина лежала у тих трунах. Дехто сумнівався: — чи, бува, не помилилися ті, які вкладали до труни тіла полеглих; хотіли ще раз побачити рідне обличчя, розкопували вночі глибоку могилу, розтинали цинк...

Болючі спогади та жахливі картини викликує і цьогорічне Свято Різдва Христового у кожного хто живе життям усього українського народу, зокрема ж у того, хто вміє радіти його радощами і боліти його смутками...

Проте, нікому з нас не вільно попадати у зневіру та обгортати себе безнадією, бож Христос зійшов на грішну землю „щоб спасти люд Свій весь", себто всі народи, зокрема ж ті, що стали жертвою диявольських сил. Смуток цьогорічного Свят-Вечора повинен стати для усіх нас на Батьківщині і по всьому світі розсіяних, джерелом сили і зміцнення віри, що радість і втихомирення приходять лише і виключно після тяжких іспитів, болю і страждань. Тож, радіймо зшестям до нас Сина Божого — Христа-Страдника і Спасителя та прославляймо Його!

Відданий Вам у Христі

† МСТИСЛАВ, митрополит

Різдво 1981 р. Б.
Оселя Св. Андрія в Бавнд Бруку, ЗСА.